ISSN 0132-4462.
№ 6 2000
ЧЕРВЕНЬ

перець

Мал. Р. САХАЛТУЄВА (тема Л. Телятникова)

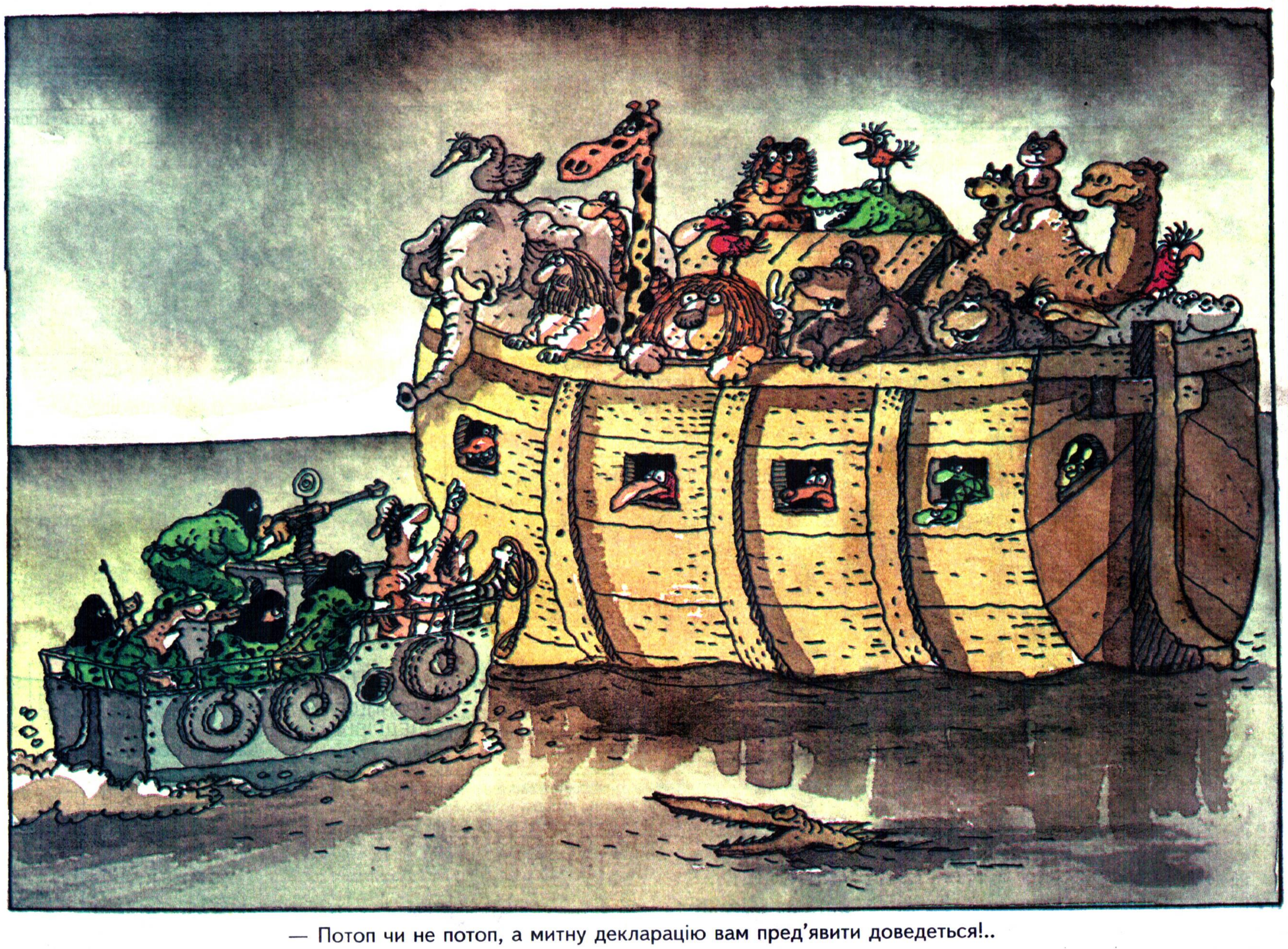

— Потоп чи не потоп, а митну декларацію вам пред'явити доведеться!..

Мал. В. ПОПОВА

Мал. В. КАПРЕЛЬЯНЦА

Мал. В. АДАМОВИЧА

СПРОСТУВАННЯ

На недавній нараді, присвяченій розвиткові малого та середнього підприємництва, один із промовців зауважив, що гірших умов для бізнесу, ніж у нас, немає в жодній країні світу.

Наше агентство рішуче спростовує це зухвале твердження бізнесмена. Якби він ознайомився з річним звітом Британського економічного товариства, то зрозумів би, що глибоко помиляється. Бо, за висновками британців, Україна за умовами для ведення бізнесу посідає не останнє, а лише передостаннє місце, обійшовши Ірак. Отже, скориставшись порадою одного з біблійських героїв, будемо заспокоювати себе тим, що є місця на планеті ще гірші.

ТАТ
Телеграфне Агентство Перця

НОВИНИ РЕКЕТУ

Як телефонує наш миколаївський кореспондент в Березнегуватського району, тут до місцевих домовласників зачастили люди з контрольними електроприладами. Ці люди погрожували відключити електрику, якщо домовласник не дасть... хабаря... А за певну суму вони пробачали споживачам заборгованість і не помічали порушень в споживанні та оплаті електроенергії.

Незважаючи на те, що групу таких «контролерів» місцеві правоохоронці затримали, цей новий різновид рекету стрімко поширюється по всій нашій неосяжній країні.

ОБРАЗА

Коли недавно в харківському зоопарку помер слон, працівники цього закладу вдарили на сполох. Треба знайти слонові заміну! Який же це, вибачте, зоопарк без слона?! На цей зойк про допомогу відгукнулися мюнхенські зоологи. Вони пообіцяли подарувати харків'янам слона, але попросили дозволу приїхати, щоб подивитися, в яких умовах та тварина перебуватиме.

Приїхали, подивилися. І роздумали слона дарувати.

— Ну, не може,— сказали вони,— в таких поганих умовах жити тварина!

— А ми — можемо?— образилися харків'яни.— Але ж живемо!

З МИРУ ПО НИТЦІ

Наш житомирський кореспондент передає.

З огляду на безперспективність свого існування, вже зовсім засумували було житомиряни: ціни на все повзуть угору, навіть ті, кому регулярно виплачують зарплату чи пенсію, не можуть звести кінці з кінцями. І тут раптом — велика радість! Кандидат у депутати у Верховну Раду Ігор Бакай, що у зв'язку з довиборами балотується по одному з виборчих округів Житомирщини, зробив подарунок. Завдяки його зусиллям знижено оплату за газ удвічі. Житомиряни тут же зметикували: якби у них балотувалося ще кілька багатих і впливових кандидатів, то можна було б хоч тимчасово полегшити своє існування. Той би допоміг знизити плату за електрику, цей — за гарячу воду. Хтось би до пенсії домазав якусь копійку, а хтось, може б, і по сто грамів налив. Так би жити стало легше та веселіше.

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

— Жах! Жодного знайомого обличчя!

Мал. Л. ТЕЛЯТНИКОВА

— Рятуйте!
— Стрибайте у воду —
тоді й рятуватимемо!

Мал. В. АДАМОВИЧА

Мал. В. ВАСЮШКІНА

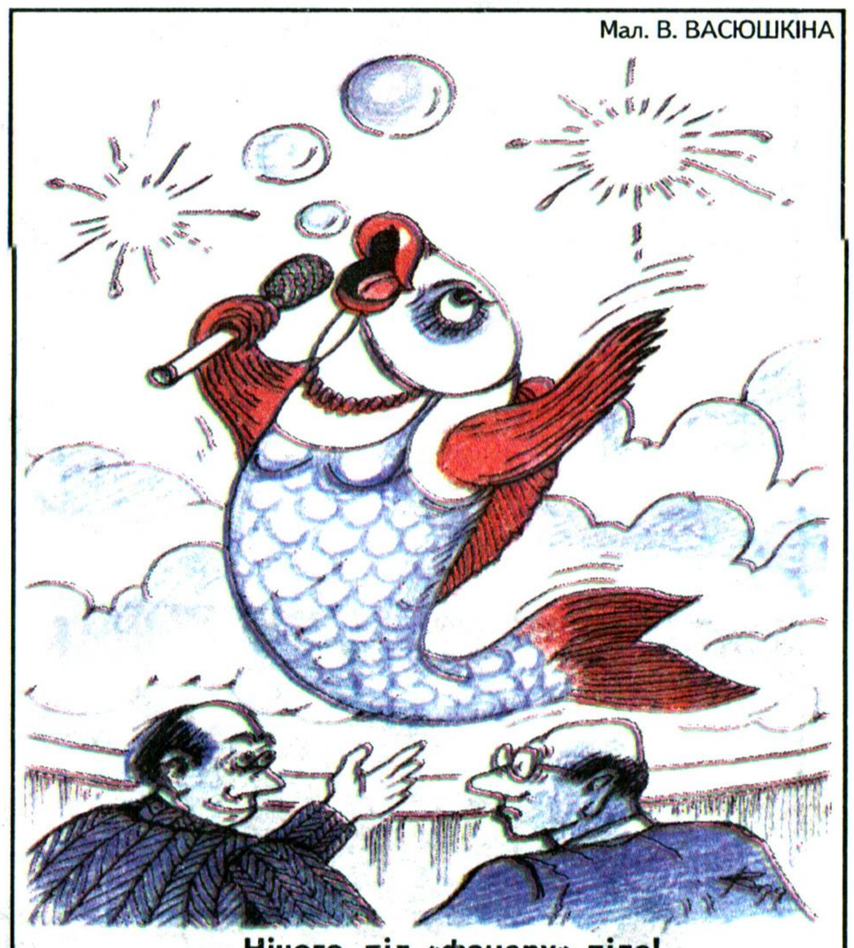

— Нічого, під «фанеру» піде!

КОНВЕРТОВАНІ ДУМКИ

❄ *Дилема: продати душу чортові чи віддати її Богові.*

❄ *Поки ми повернемось обличчям до вітчизняного товаровиробника, він може перестати бути вітчизняним.*

❄ *Фінансові піраміди першими покидають фараони.*

❄ *Комісія парламенту по зв'язках із мафією.*

❄ *Ковбаса — кулінарний виріб, дешева ковбаса — політичний.*

❄ *Із акту допиту: «Ми починали з нуля. Рівно опівночі».*

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.

СЛОВНИЧОК-ЖАРТІВНИЧОК

БИВЕНЬ (*застар.*) — кулак.
ГУСАР — доглядач гусей.
РАКЕТА — самка рака.
УРОЧИЩЕ (*шкільн.*) — нудний урок.
ЩЕДРІВНИК — меценат, благодійник.

Дмитро СОЛОДКИЙ.

Мал. О. КОХАНА

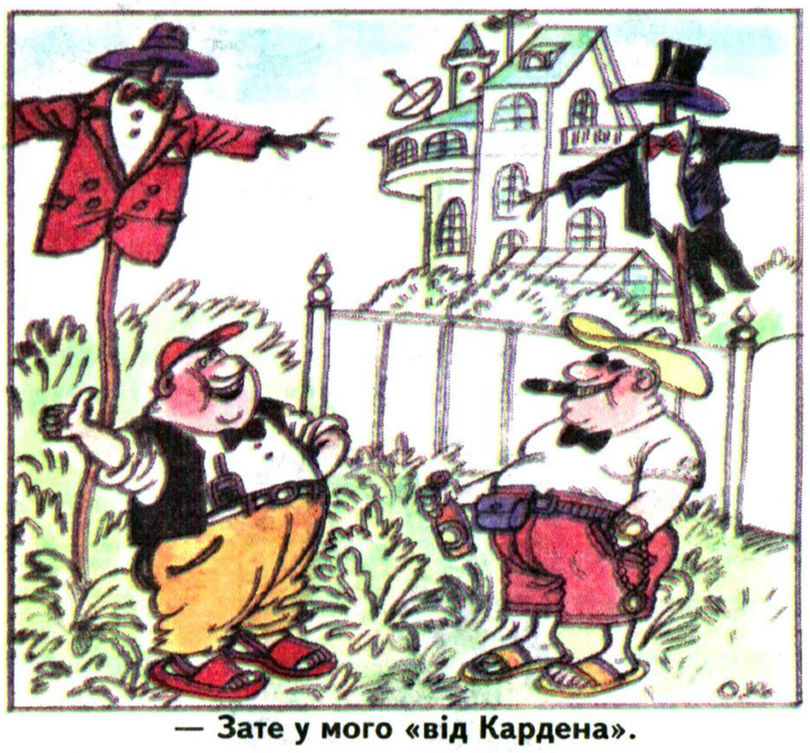

— Зате у мого «від Кардена».

ПИРІЖОК

УСМІШКА

Іду парком. Переді мною — дідусь з онукою. Схоже, проводжає її до школи. Вони голосно розмовляють.

— Оксаночко,— питає старий,— ти яку іноземну мову вивчаєш?

— Англійську, дідуню,— відповідає школярка.

— Й уже дещо говориш по-їхньому?

— Ага!

— Молодець! Ось тобі тридцять копійок — купиш собі пиріжок. Як буде англійською «пиріжок»?

— Як буде «пиріжок» ще не знаю, а тридцять копійок англійською буде — сорок копійок.

Микола ВОЗІЯНОВ.

Солов'їний клекіт

Вечірня казка для дорослих

У Казковому Лісі були собі дві казкові країни — країна Орлосія і країна Солов'їна, вільні й незалежні держави. Правда, не завжди вони були такі вільні й незалежні. Колись існував Орлинський Союз, куди входила Солов'їнська Орлинська Республіка. Але потім Союз розпався, і утворилися окремі незалежні держави. Країна Солов'їна довго, впродовж століть мріяла про свою незалежність. І коли раптом несподівано її одержала — так зраділа, так зраділа, що почала співати день і ніч.

«Ой, у зеленому садочку
Там соловейко щебетав —
«Піть! Піть! Піть! Тьох! Тьох! Тьох!
Ай-я-я! Ох! Ох! Ох! —
Там соловейко щебета-а-ав!» — витьохкували солов'їнці. Раніше вони змушені були співати» «Із-за гір та й з-за високих сизокрилий орел летить. Не зламати крил широких, того льоту не спинить!»... Про солов'їв співати було суворо заборонено. То називалося тоді буржуазний солов'їзм і каралося орлиним дзьобом по голові. А тепер можна було співати скільки завгодно і що завгодно про вільну і єдину країну Солов'їну. І солов'їнці витьохкували це на все горло по радіо і по телебаченню. І хвацько витанцьовували солов'як. Проте, крім танців та співів, треба було ще й будувати ту країну, вільну і єдину, щоб була вона таки державою, а не ансамблем пісні та танцю. А державотворення робиться не відразу — зусиллями не одного покоління, треба, щоб солов'ята зростали національно свідомими громадянами своєї країни Солов'їни, вчилися передусім тьохкати по-солов'їному, вчили свою рідну мову. А що треба для вивчення мови? Правильно! Треба, щоб солов'ята обов'язково читали дитячі книжки рідною солов'їною мовою. Без читання дитячих книжок мови не знатимеш. Бо мовне оточення у Казковому Лісі багатоголосе, не лише солов'їне. Та от біда — зникли у країні Солов'їні дитячі книжки солов'їною мовою. Бо солов'їнці так захопилися боротьбою за владу, що геть зовсім забули про солов'ят. А орлосіяни не забули. Хоч і теж боролися за владу несамовито. Вони швиденько підписали Флорентійську конвенцію і Найробський до неї протокол, що забезпечують державний захист книжки, ліквідували податки на дитячу літературу рідною мовою і заполонили книжкові прилавки Солов'їни книжками орлиною мовою...

Минув час. І зросло покоління солов'ят, які клекотали по-орлиному. Виключно.

Минув ще час... І країна Солов'їна перетворилася на Клекотинію.

Тільки, будь ласка, не подумайте, що я проти орлиного клекоту. Боже збав! Але клекотіти мусять все-таки орли, а не солов'ї. Коли клекочуть солов'ї — це явище, пробачте, ненормальне і жалюгідне, порушення природної норми...

На добраніч, дорогі читачі дяді й читачки тьоті! Не дай Боже, щоб вам наснився такий сон!.. І якщо ми всі разом і кожен зокрема не подбаємо, щоб наші діти читали дитячі книжки рідною мовою, то колись наша солов'їна мова може просто зникнути, а разом з нею зникне наш народ, наша нація, а відтак і незалежність. Бо, як не буде народу, нації, кому в дідька буде потрібна та незалежність... Отож, не барімося!..

Всеволод НЕСТАЙКО,
дитячий письменник.

Мал. Р. САХАЛТУЄВА (тема А. Василенка)

— Я ж казав, що наші мавпи перейшли на самозабезпечення.

Усмішки з конверта

ГУБНА ПОМАДА

Чоловік повернувся з роботи. Дружина зустрічає його з криком:

— Чому в тебе на щоці губна помада?

— Це не губна помада, це кров, мене щойно в під'їзді по голові трубою вдарили.

— Ну дивись,— сказала дружина,— твоє щастя!..

НЕ ГОРИТЬ

Дзвінок до аварійної міськгазу:

— Синку, ніяк не можу зрозуміти, чому газ не горить. Плиту з самого ранку ввімкнула...

— А ви сірника не забули запалити?

— О, зараз запалю...

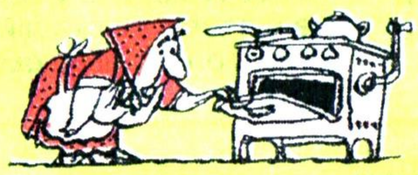

ВТЕЧА

Двоє відправилися на полювання. Почали смажити шашлик, а тут ведмідь із лісу вийшов. Кинули мисливці рушниці й почали тікати. Бачать, не втекти від хижака. Тут один на ходу почав черевики з ніг скидати.

— Ти гадаєш, що босий втечеш від ведмедя? — питає другий.

— Од ведмедя, може, й ні, а от тебе обжену...

ХТО Ж ТРЕТІЙ?

На виборах один із кандидатів одержав три голоси. Дружина йому й каже:

— Зізнавайся по-хорошому, третій голос — твоєї коханки?

ЧОМУ ТАКА ЗЛА?

Собаку питають:

— Чому ти така зла?

— Я не зла, я добра, але дуже приховую.

— Чому ж?

— Боюся місце втратити.

ЖАРТІВНИК

Один жартівник якось прийшов на роботу з підбитим оком. Колеги цікавляться:

— Що трапилось?

— Річ у тому, що я дуже полюбляю вночі набрати якийсь номер телефону і запитати: «Здогадайтеся, хто телефонує?»

— Ну і що?

— Минулої ночі один здогадався.

КРАСИВО ОБІЦЯЄ

Під час виборів у мери одного виборця запитують, чому той голосує за дану кандидатуру.

— Дуже красиво обіцяє,— пояснює той.

— Так ми ж знаємо, що він ніколи не виконає своїх обіцянок.

— Не виконає — то коли ще це буде! А обіцяє ж він тепер!

Зібрав Петро ТИМЧЕНКО.

Мал. В. ЧМИРЬОВА (тема А. Василенка)

— Ось тобі, чоловіче, проект нового закону. Постарайтесь пошвидше його прийняти.

Мал. Ю. АРТЮХА

Мал. Г. МАЙОРЕНКА

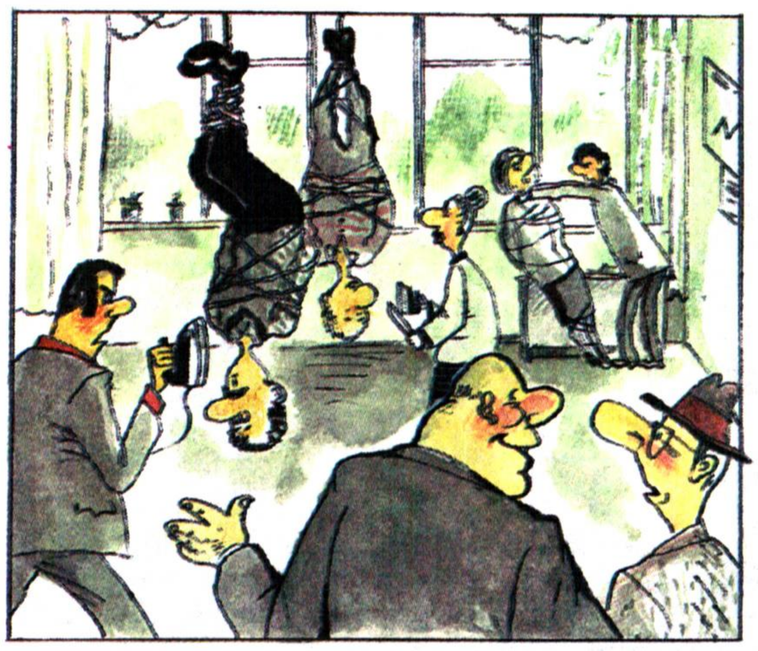

— В нашому ЖЕКу застосовують новий засіб боротьби із неплатниками...

ЕЙФЛОРИЗМИ

Найстрашніше те, що нас вже нічим не налякаєш.

●

На кожне беззаконня у нас законів не напасешся.

●

Якщо й відпускати ціни на волю, то хіба лише в намордничку.

●

Воно, мабуть, і можна було б підняти гривню, але ж гроші на дорозі не валяються.

Флоріан БОДНАР.

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

— А ви що-небудь пам'ятаєте?
— Ага... Пам'ятаю, що одружився, а далі — провал!

ДАХ ДЛЯ КИДАЛ

Ніні ніхто не береже вбрання. Може, через те, що воно переважно із «секонд-хенду». У більшості. А в меншості «бабок» стільки, що обережне ставлення до піджаків і гольфів вважається у них паскудним тоном.

А от, приміром, князь Трубецькой, кажуть, непогано вдягався, але дбав про мундир. І не лише він. Аби не заплямувати мундиру, шляхта, як тільки що, відразу — бац! — і кулю в лоб. Собі. І так повсюдно. Якби на Жовтневий переворот, самі б уже досі перестрілялися.

Збагачується економіка, йде захист вітчизняного виробника, а дворянство як клас щезає. Революція змінюється на еволюцію, і маси беруть не Зимовий палац, а акції обленерго. А все, що говорилося про дворянство з його верхньою одежею, нині не актуально. Тепер мундир плюндрують, плямують, квацюють і забрьохують навіть із вигодою. Харків'янка, назовемо її з етичних міркувань Настею, нагадала львів'янам цю особливість часу. Щиро кажучи, вона приїхала в Галичину не з проповідями методитської конфесії, а тільки заради подальшого руху з клунками до Польщі. Але так вже сталося, що започаткувала (хоча ні — продовжила) балачки про мундири.

Почалося з того, що на автовокзалі їй «пощастило»: жінка, яка тинялася поряд із нею, нахилилася і піднесено залементувала. Вона, бачте, знайшла гамана з грошима і, позаяк сталося це на очах харків'янки, вирішила поділитися з нею. Настя, вихована в традиціях соціалістичного реалізму, відмовилась ділити знайдену паку доларів.

Тим часом прибіг звідкілясь хирлявий чоловічок і відразу до них: рятуйте, жіночки, щойно загубив отут гроші, якщо знайшли, то віддайте — все одно позначені, і як приведу міліцію... Ота одна, що знайшла гаман, витягнула з сумочки інший гаманець, в якому теж було до дідька грошей, але без позначок.

— А ви, шановна? — звернувся хирлячок до Насті. А чого їй, щиросердній, боятися чи критися?

— Нате, подивіться, ось мої гроші. — І подає бідному чоловічку три тисячі доларів.

Почав він слюнявити пальця і дивитися на світло «зелені», коли раптом у залі зчинився шарварок і безлад. То до хирлячка прибігли якісь очевидці і розпачливо заволали: «Вкрали! Ваші речі вкрали!» Тут майже непритомний згорьований хирлячок тицькає в руки Насті її гроші і кудись біжить, аби помацати, як холоне місце, де стояли його валізи.

А що харків'янка? Щось примусило її перерахувати гроші. І — о, Боже, до трьох її тисяч бракувало одного нуля. Тобто зникли 2700 доларів.

Харків'янка кинулася туди, де гуляє наряд міліції. Тоді пішла до Франківського райвідділу. Але там всі від неї переховувалися в туалетних кімнатах. А мо, і не у вбиральнях — це не суттєво. Настя дійшла аж до головного начальника, і тільки тоді у неї взяли пояснення, визначили оперативного працівника, який поведе справу. За кілька днів, повернувшись до Львова з Харькова, пограбована з'ясувала, що ніхто і нічого за її заявою не робив. Тоді вона їде на автовокзал, де зустрічає всіх падлюк, які виманили у неї гроші. Однак міліціонер, який мав допомогти жінці затримати шахраїв, зробив цікаву юридичну заяву: він не затримуватиме підозрілих, позаяк начальство щодо цього не давало... вказівок. Отакої! Тим часом злодії потихеньку щезли.

Тут терпець Насті увірвався і вона постукала до районної прокуратури. Там дуже подивувалися з поведінки міліціонерів. Виходило, що вони робили «дах» для «кидал». Дізнавшись про перебіг справ, правоохоронці заговорили щось про «залагодження»... Однак прокурор Володимир Гураль виніс постанову про усунення трьох різного звання міліціонерів від роботи. Але цього, мабуть, замало для діячів із плямами на мундирах. Усе-таки шляхетні люди за такі речі колись стрілялися...

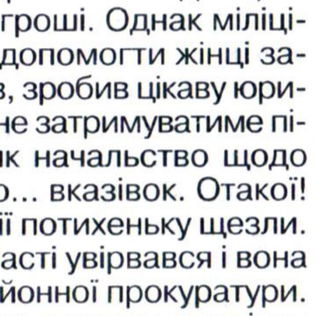

Володимир ПАЛЬЦУН.

Мал. В. ЧМИРЬОВА (тема В. Попова)

— Можу запропонувати два варіанти: місце, де більша ставка, але не виплачують, і місце, де менша, але затримують...

ОПИСКИ-САМОПИСКИ

АГРОГНОМ.
БУЯНІСТ.
ЗАРОБІДНА ПЛАТА.
НАХАПСТВО.
ОФІСЦЕРСЬКІ КАДРИ.
ПРИДУБЕНЦІЯ.
УПОВНОЗВАЖЕНИЙ.

Дмитро СОЛОДКИЙ.

М'ЯЗОРУБКА
СКУЛЬПДУРА.
ЕФІКТИВНИЙ ГОСПОДАР.
ОКОЗАПИЛЮВАННЯ.
МІНЯСТЕРСТВО.

Григорій СТОРОЖ.

Мал. О. КОХАНА

— Те, що пішла від мене — прощаю! А те, що повернулася — ніколи!

Друже Перче!

Недавно служба безпеки України в Криму на посту «Перекоп» затримала КамАЗ, який перевозив контейнер з кетчупом. Прибув той кетчуп із США, хоча минулого року недороду на помідори у нас нібито й не було. Після детальної перевірки виявилося, що ніякий то був не кетчуп, а 95-процентний спирт, з якого «наші спеціалісти» могли б виготовити 70 тонн «дешевої» горілки.

Що я можу сказати? Молодці хлопці з Перекопу! Пильні. Але тут виникає питання, як міг доїхати той «кетчуп» із США аж до Перекопу? Адже по дорозі до цього пункту вантаж, я так міркую, перевірявся не раз і не двічі.

О. ЄФІМОВ.

м Сімферополь.

ВЕДМЕЖІ ПОСЛУГИ

Скільки коштує жених?

Тетяна Мазур дуже любила молодого чоловіка Вадима. А от Вадим, мабуть, не дуже любив Тетяну. Оскільки, крім неї, зустрічався ще й з іншими жінками. Ситуація, можна сказати, хрестоматійна. Але в наш час, коли десятки екстрасенсів, астрологів, ворожок, чаклунів із газетних шпальт та телеекранів навперебій пропонують свої послуги, вирішити таку проблему — все одно, що від нежиті вилікуватися.

Знайшла і собі Тетяна за об'явами ворожку-чаклунку Зінаїду Борисівну Губу і, не торгуючись, заплатила потрібну суму за приворотне зілля. Це зілля вона мала всипати у вино коханому під час їхнього чергового застілля.

Так і зробила Тетяна. Та у потенційного нареченого зілля викликало зовсім не ту реакцію. Замість кинутися до неї з обіймами і на колінах благати стати його дружиною, Вадим, затуливши рот руками, кинувся у ванну. Його, вибачте, просто занудило. І рефлекс цей виявився настільки стійким, що від подальших зустрічей з Тетяною молодий чоловік відмовився.

Посумувала Тетяна за втраченим женихом. А тоді вирішила подати в суд на ворожку. І стягти з неї компенсацію за завдані їй моральні збитки на суму в 31 тисячу гривень. Чомусь саме в таку суму оцінила вона втрату нареченого. Їй, звичайно, видніше...

Б. ДУДКО.

м. Херсон.

Подарунок фірми

Тамара Степанівна була у відчаї. Мало того, що в автобусі витягли її сумочку з грішми, сорока п'ятьма гривнями, так у тій сумочці були і документи — паспорт, ветеранське посвідчення і квитанція з ломбарду. Та ще й обручка. Не кажучи про ключі й інші важливі для неї дрібнички.

Отак вона сумувала кілька днів, коли раптом пролунав телефонний дзвінок. Чоловічий голос радісно повідомив, що знайшов її документи і хотів би їх віддати, бажано прямо зараз.

Не тямлячи себе від радості, жінка кинулась на зустріч з рятівником. Навіть п'ятірку з собою прихопила. Щоб доброму чоловікові дати на пляшку. Але добрий чоловік пояснив, що послуги його по поверненню втрачених речей мають чіткі тарифи, згідно з якими їй і доведеться платити. Так, повернення паспорта обійдеться їй у сімдесят гривень, ветеранське посвідчення тягне на вісімдесят, ключі разом з обручкою коштуватимуть сто п'ятдесят. Квитанцію з ломбарду він поверне їй безплатно. Це, так би мовити, подарунок фірми. Отже, за якихось триста гривень вона одержить назад дорогі її серцю речі.

Домовившись із благодійником зустрітися наступного дня, Тамара Степанівна кинулась по сусідах, щоб позичити потрібну суму. А сусіди вмовили її зателефонувати до міліції...

Затриманий Д. З. Гриценко заприсягався, що речі Тамари Степанівни він знайшов на автобусній зупинці. А коли під час обшуку у нього вдома виявили цілу купу документів різних громадян, зізнався, що то йому за невеличку плату віддавали вміст сумок і гаманців кишенькові злодії, яких він, щоправда, не пам'ятає. Та згодом до Гриценка пам'ять таки повернулася, і він назвав усіх своїх спільників поіменно.

Р. СИНЦОВА.

м. Київ.

Мал. А. ЗАЙЦЯ

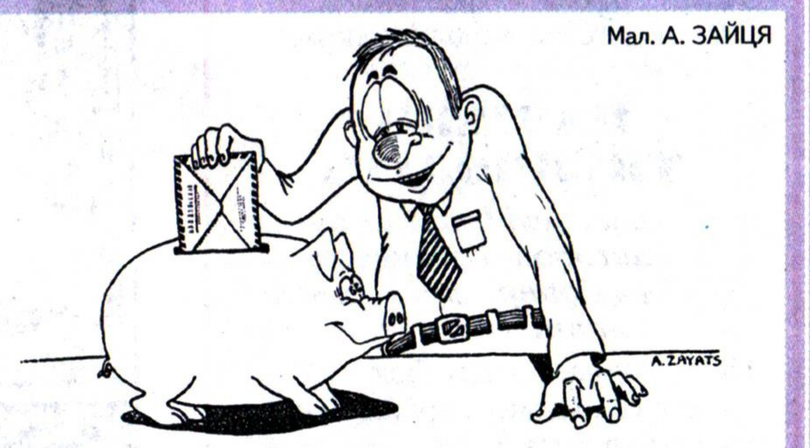

Компенсація

По різному реагують громадяни на несвоєчасну виплату їм зарплати. Хтось подає заяву про звільнення, хтось виходить на вулицю з транспарантами, хтось стукає касткою по асфальту. А от реакція охоронця місцевої бібліотеки Андрія Івановича Свигуна на те, що йому нерегулярно виплачували зарплату, була дуже своєрідною. Він просто вирішив платити собі сам. Книгами. Відчиняв книгосховище, завантажував візок різними фоліантами, віддаючи перевагу тим, які грубіші, і віз їх спершу собі додому, а тоді на приймомний пункт макулатури.

Враховуючи, що за один кілограм тут платили 15 копійок, доводилось, аби компенсувати собі невиплачені гроші, за місяць привозити 500—600 книг. Іноді, як згодом пояснив охоронець слідчим, грошей, які він виручав від такої-от оборудки, вистачало ще й на невеликі преміальні.

І якби не випадковість, якби якось Свигуна не застукали на гарячому, невдовзі охоронникові просто не лишилося б що охороняти.

А. ШВИДКИЙ.

Луганська область.

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

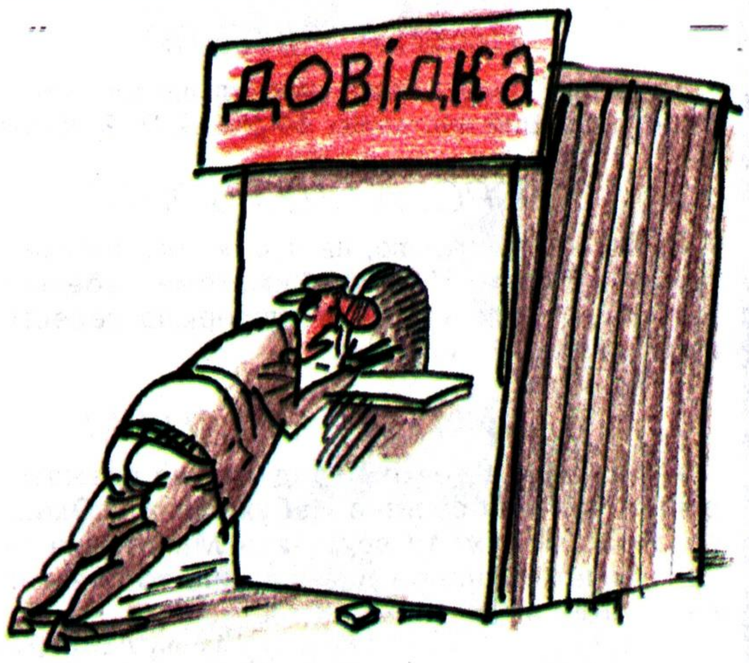

— Ви не скажете, часом, чого я, дурень, учора горілку з пивом змішував?

Мал. В. СИНГАЇВСЬКОГО

— Хочу купити п'ять кіло картоплі, та боюся — не донесу.
— Беріть, бабусю! Я так зважу, що донесете!

Дарчий

Хоч на вигляд дід Петро був кволий і худорлявий, але міг ще взяти добру чарку. Його нові друзі Володимир Кучер і Василь Осадчук не скупилися на компліменти:

— Ну, ти, дідуля, й молодець!

А дідуля пив собі й їв усе, що пропонували, та розповідав свою біографію. Особливо пожвавішали нові друзі по чарці, коли почули, що родичів Петро Андрійович не має, зате має однокімнатну квартиру тут поруч, на Новій Індустріальній, 118 «А». Захопивши з собою кілька пляшок і закуску, пішли проводжати діда додому. Пили всю ніч, а вранці похмелилися і запропонували:

— До самої смерті вас доглядатимемо. Порошинки з вас будемо здувати. Тільки пропишіть нас у цій квартирі. А ще краще — зробіть дарчу на когось із нас. Не пожалкуєте.

Петро Андрійович вихилив чергову чарку:

— Е, хлопці, я ж вас зовсім не знаю. Недаремно кажуть: щоб взнати когось, треба з ним пуд солі з'їсти або вагон горілки випити...

— Вагон — це не проблема, — сказали друзі. І тиждень щедро діда поїли. А тоді й зажадали:

— Пішли до нотаріуса дарчу підписувати!

Петро Андрійович пручався, посилався на обставини, погане самопочуття. Тоді його нові друзі привели приватного нотаріуса додому. Дарчу, тобто документ про те, що всю належну йому нерухомість він дарує громадянинові Кучеру Володимиру Йосиповичу, завірили. І потім ще кілька днів святкували цю подію. Святкували доти, поки Петро Андрійович, мабуть, знаходячись у дуже нетверезому стані, раптом зізнався, що ця квартира не його, а дочки, яка зараз у від'їзді. А вся «нерухомість», якою він володіє, це хіба що він сам...

Його били довго і боляче. І якби не міліція, яку, почувши крики, викликали сусіди, подальша доля нашого героя могла б скластися трагічніше.

А так, як зізнався сам Петро Андрійович, забираючи з міліції заяви на громадян Кучера і Осадчука, він відбувся лише легким переляком.

— От минулого року, — пояснив він, — в такій же історійці усе було значно гірше: мені і руку вивихнули, і ребра поламали. Півроку ходити не міг...

Л. ШИМАНЮК.

м. Запоріжжя.

МЕТАМОРФОЗА

Леонідові Кравчуку, представникові більшості в Українському парламенті.

Метаморфоза з Кравчуком:
Він знову став «більшовиком».

НА МЕЖІ ТИСЯЧОЛІТЬ

Василеві Герасим'юку, авторові і ведучому радіопередачі «На межі тисячоліть».

Поет Василь Герасим'юк
Зазнав солодких творчих мук
І на межі тисячоліть
Почав потроху бронзовіть.

ТАКОГО ЩЕ НЕ БАЧИВ СВІТ

Василеві Довжику, авторові і ведучому радіопередачі «Антологія сатири і гумору», яка звучить удосвіта і опівночі.

«Такого ще не бачив світ,—
Хтось кинув Довжику на втіху,—
Встаю — хапаюсь за живіт,
Лягаю — корчуся од сміху».

НА ЮВІЛЕЇ

Колеги тішили поета:
— Тебе читає вся планета:
Індуси, турки, єгиптяни
І навіть... інопланетяни.

НЕВЧЕНІ «АКАДЕМІКИ»

Хочеться змінить розмови тон,
Бо, їй-богу, тут не до полеміки:
Вчені виїжджають за кордон,
А невчені пнуться в академіки.

Вадим СКОМАРОВСЬКИЙ.

Мал. С. МІХНУШЕВА (тема В. Сингаївського)

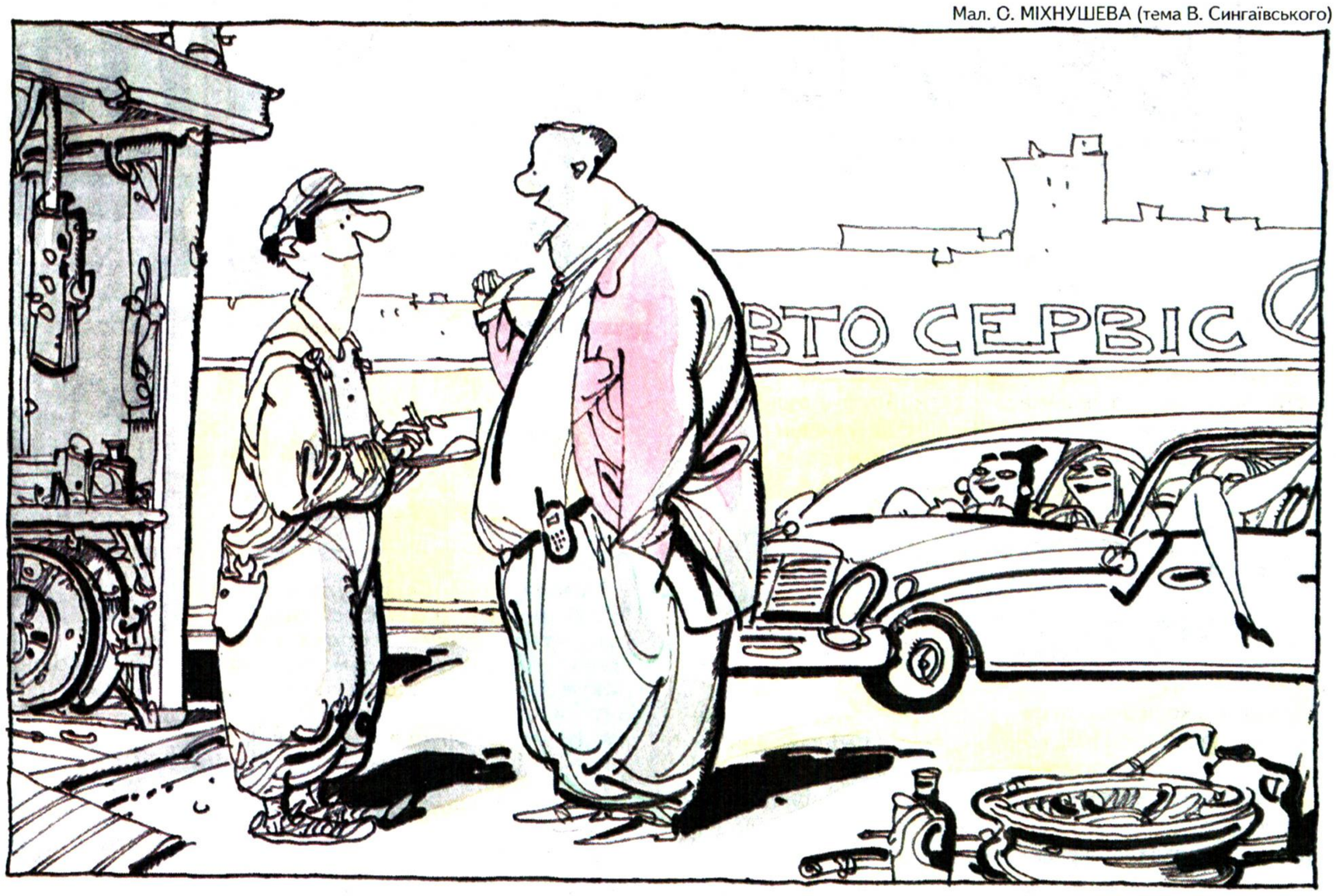

— Братан, заміни мені в машині масло, фільтри і дівчат в салоні...

● ХРОНІКА НОВИН ● ХРОНІКА НОВИН ● ХРОНІКА НОВИН ● ХРОНІКА НОВИН ●

ЙОГО ВЕЛИЧНІСТЬ ВИПАДОК

Розподіл земельних угідь завершено між жителями села Великосвітлого. За випадковим збігом обставин найбільш придатні ділянки випали членам правління колишнього КСП «Великосвітлівський» та їх найближчим родичам.

СТРИМАНИЙ ОПТИМІЗМ

Відносно оптимістичним можна вважати результати обстеження якості питної води в районі Великих Звалищ. За висновком спеціальної комісії, воду в криницях сіл Малюсіньки та Манюнівка зіпсувати вже практично неможливо.

ОБ'ЄКТИВНІСТЬ ПОНАД УСЕ

Видавництво «Крутосвіт» оголошує конкурс на кращий твір про перехідний період. Для забезпечення максимальної об'єктивності до складу журі конкурсу увійшли абсолютно випадкові люди.

ЖИТИ СТАЛО ВЕСЕЛІШЕ

На запитання «Чи сподіваєтесь ви на краще?» 16% мешканців м. Надпривітного відповіли «так», 18% — «ні», 9% — не визначились, 57% — розсміялись. Рік тому цифри становили відповідно 19, 23, 6 і 52 відсотки.

КОЗАЦЬКОМУ РОДУ

Узами Гіменея поєднали себе відомі естрадні виконавці Розерпіна і Аль Гураль. Молодих щиро привітали земляки із сіл Козаківка і Булавка.

ДОГОСПОДАРЮВАЛИСЬ

Остаточно позбулась репутації банановой країни центрально-провінційна республіка Незаленд. Тепер у ній і всі банани — привозні.

ЩАСТЯ УЧИТЕЛЯ

Трирічний папуга Гоша знає більше слів, ніж його хазяїн і перший наставник 44-річний П. Я. Кеша.

ХВОРОБА ВІДСТУПИЛА

Геніальною дитиною, на думку його батьків, народився Славко Пухлий. Симптоми небезпечної хвороби зникли, як тільки вундеркінд переступив поріг школи.

ТАКИЙ ВЖЕ ОРГАНІЗМ

Унікальним в деякому роді можна вважати 52-річного жителя селище Небухалівка І. Оковитого. Якщо без їжі та води Іван Микитович може протриматись навіть два-три дні, то без випивки — жодного.

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.

НАШ ВЕРНІСАЖ

Василя Фльорка наші читачі, мабуть, уже знають по малюнках, що друкуються в журналі. Сорокап'ятилітній карикатурист живе в селі Торчині Коростишівського району на Житомирщині. Як стверджує сам художник, його творча біографія поки що вичерпується кількома знаменними датами. У сімдесятому році п'ятнадцятилітнім школярем він надіслав до «Перця» свої перші твори. Через чотири роки сам приїхав до редакції і привіз теми до малюнків, які згодом були затверджені редколегією. А в 1977-му році нарешті була надрукована його перша карикатура...

І от маємо результат — перший вернісаж карикатуриста, який, сподіваємось, порадує читачів.

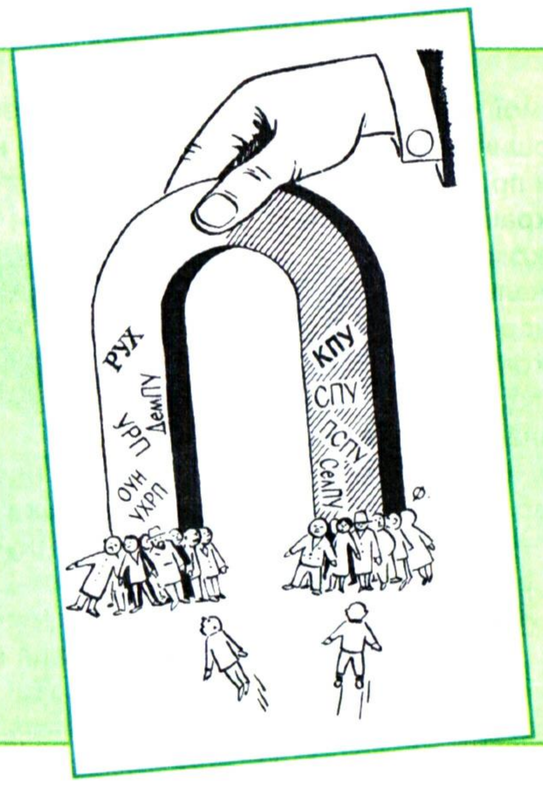

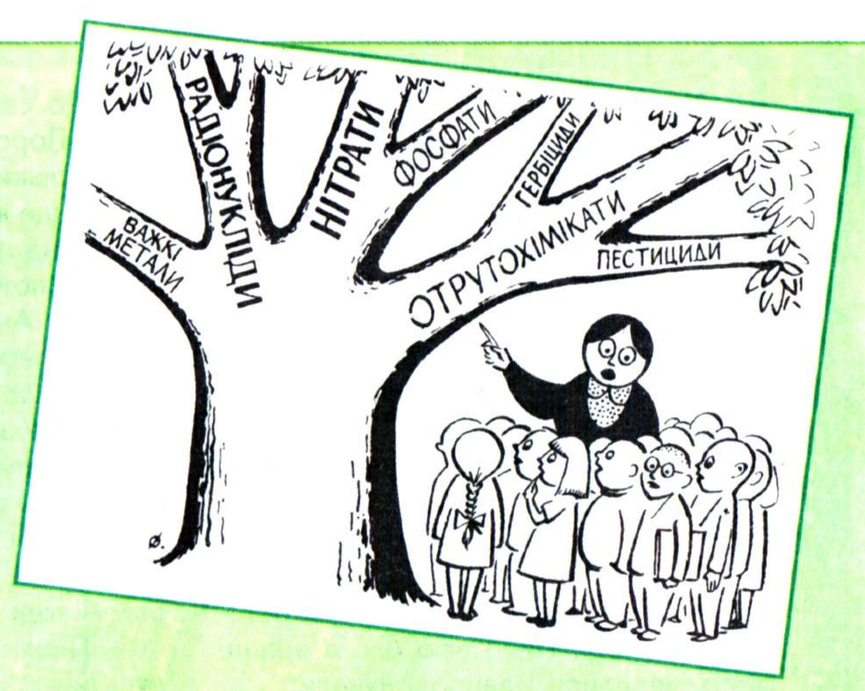

Дорогий Перче!

Деякі урядовці лають наших депутатів, що ті, мовляв, дуже мляво закони приймають. А я, наприклад, їх чудово розумію. Вірніше, став розуміти після того, як прочитав виступ голови нашої податкової адміністрації М. Азарова на засіданні координаційного комітету по боротьбі з організованою злочинністю та корупцією. Він назвав цифри, від яких аж дух захоплює! Виявляється, наші обранці (усі, крім 86 депутатів) так чи інакше причетні аж до трьох тисяч підприємств, контролюють чверть імпорту і десяту частину експорту в країні. Де ж їм, бідолахам, парламентською роботою займатися. Тут, дай боже, щоб на свій власний бізнес часу вистачило!

Г. ЗАТУЛЯК, науковець.

м. Київ.

Мал. Р. САХАЛТУЄВА (тема А. Василенко)

— Прошу, заходьте!
— Ні, ні! Ми з дружиною на секундочку зайшли, щоб хоч подивитися...

Мал. О. КОХАНА

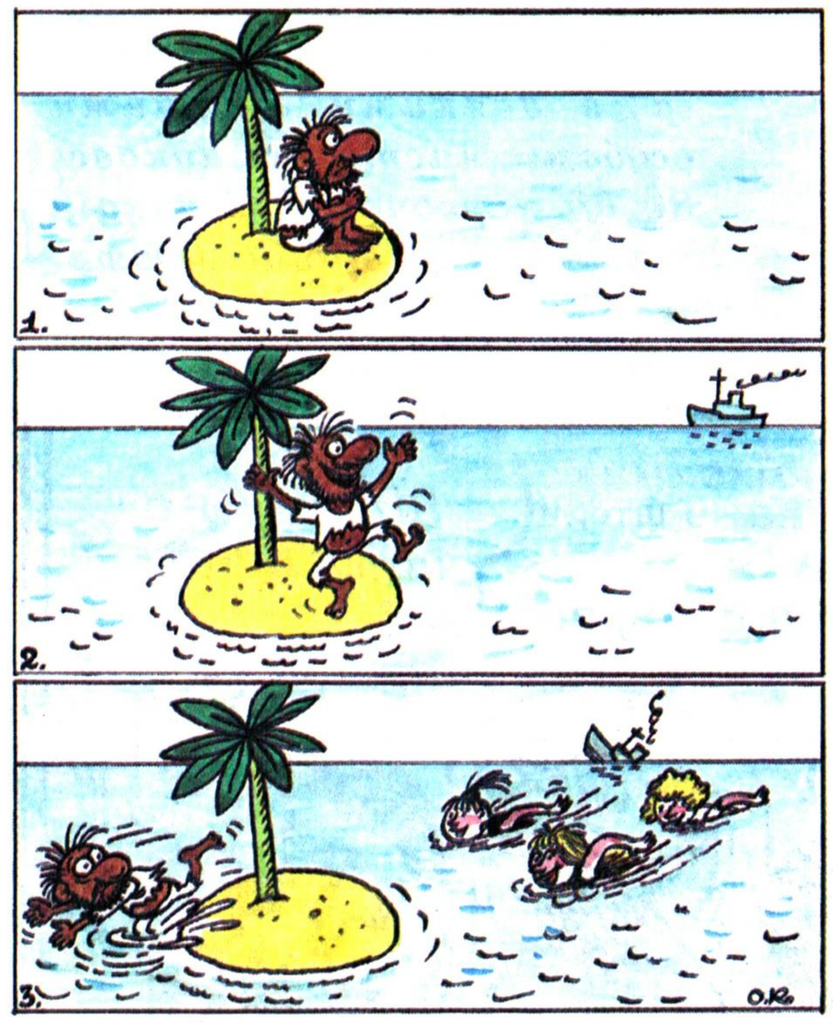

Мал. Г. МАЙОРЕНКА

Дорогий Перче!

Оце недавно виступали по місцевому телебаченню наші правоохоронці й запевняли, що по області кількість злочинів зменшується. Зокрема — набагато менше стало грабежів. Мені здається, що це не зовсім так. Тільки за останній місяць місцева влада збільшила тарифи на житло та комунальні послуги майже вдвічі. Якщо до того ж додати різке підвищення цін на проїзд у міському транспорті, ріст цін на хліб та інші продукти й товари, напрошується лише один висновок — нас усіх грабують.

В. АНДРІЙЧЕНКО.

м. Суми.

Маю право

УСМІШКА

Ні, я від них чманію, від цих моїх сусідів по дачі. Вони мене, можна сказати, дістали. Я ж до них не лізу з порадами, хоч, правду кажучи, підмиває.

На себе подивіться, панове! Ото ж бо!

Той риється у різних довідниках не менше, ніж у землі. Зібрав купу календарів, рекомендацій, порад. І все став робити так, як там написано. Одного разу картоплю посадив у лютому. Відкинув сніг, кайлом мерзлу землю роздовбав, вніс необхідні добрива.

Посадив.

Чекав, чекав, вже хотів скаргу писати. Ще раз перечитав. З'ясувалося, що автор мав на увазі вирощування в закритому грунті.

А той, зліва — навпаки. Не вірить жодному слову. Ні усному, ні письмовому. Повторює всі експерименти, які людство пройшло з часів, коли свідомо почало займатись землеробством і садівництвом. Поперещеплював усе з усім. Кінцевий результат ще невідомий, але вже дечого добився: дружина пішла до іншого, до речі, сусіда.

А той, через дорогу, я його так і зву — північний сусід, на боротьбі зі шкідниками останні зуби з'їдає. Повитравлював, повинищував, попалив все, що рухалось. За якимсь жуком ганявся по всіх шести сотках, засідки влаштовував.

Ну, і займалися б своїми експериментами. Ні, їм, бачте, не подобається, що у мене на ділянці бур'яни колосяться.

А у мене, можливо, також експеримент. Маю право.

Микола ЛЕВ.

Хочемо попередити читачів: схожість героїв комікса з деякими відомими особами чисто випадкова. За дії персонажів редакція та автор не відповідають.

Продовження. Початок у «Перці» № 3.

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

Острів скарбів

Варіації на сучасні теми.

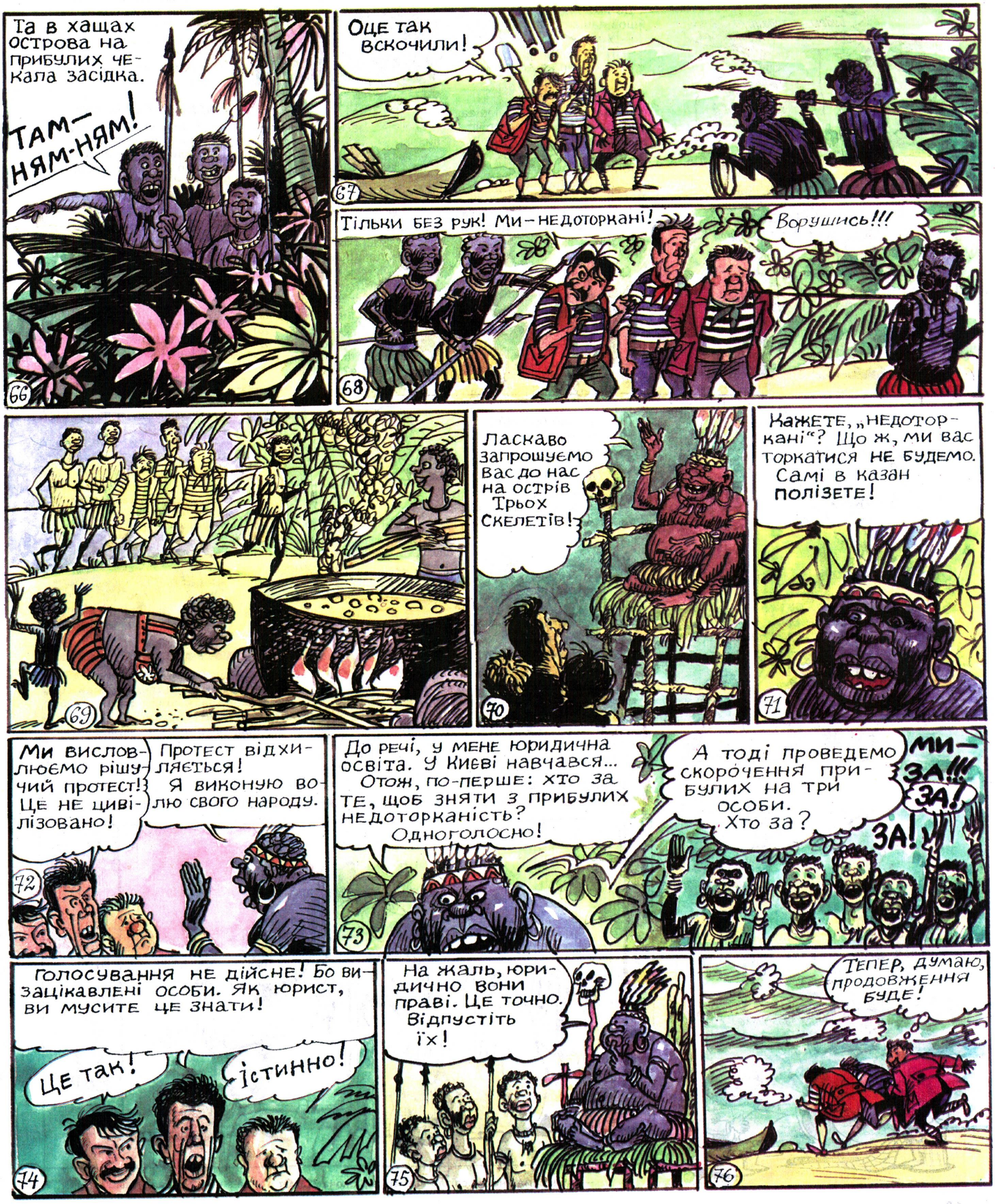
Та в хащах острова на прибулих чекала засідка.
ТАМ-НЯМ-НЯМ!
Оце так вскочили!
Тільки без рук! Ми-недоторкані!
Ворушись!!!
Ласкаво запрошуємо вас до нас на острів Трьох Скелетів!
Кажете, „недоторкані"? Що ж, ми вас торкатися не будемо. Самі в казан полізете!
Ми висловлюємо рішучий протест! Це не цивілізовано!
Протест відхиляється! Я виконую волю свого народу.
До речі, у мене юридична освіта. У Києві навчався... Отож, по-перше: хто за те, щоб зняти з прибулих недоторканість? Одноголосно!
А тоді проведемо скорочення прибулих на три особи. Хто за?
МИ-ЗА!!! ЗА! ЗА!
Голосування не дійсне! Бо визацікавлені особи. Як юрист, ви мусите це знати!
Це так!
Істинно!
На жаль, юридично вони праві. Це точно. Відпустіть їх!
Тепер, думаю, продовження буде!

Малюнки Сергія ФЕДЬКА

НЕ ДОПОМАГАЄ

До лікаря на прийом прийшов пацієнт.

— У мене шлунок болить.

— П'єте?— питає лікар.

— П'ю, але не допомагає.

ПІДКАЗКА

Жінка, яка вперше сіла за кермо машини, до свого чоловіка:

— Але я ж не знаю, що робити! Куди їхати?

— А ти уяви, що за кермом я...— підказує чоловік.

Почув і записав Василь ВЕРБЕЦЬКИЙ.

смт. Кіровське, Крим.

ЧОГОСЬ БРАКУЄ

Зустрілися два знайомих:

— Де був, Петре?— питає перший.

— У поліклініці.

— Що тобі сказали?

— Кажуть, магнію в організмі не вистачає.

— Я також вчора ходив до психіатра.

— А тобі що сказав?

— Каже, фосфору в голові бракує.

І ТАТО ВИХОВУЄ

Учителька до учня:

— Батько заглядав у твій щоденник?

Народні усмішки

— У нас мама займається виховним процесом.

— А тато?

— А тато виховує маму.

ЗНАЄ

— Уже і твій Грицько має коханку.

— А звідки ти знаєш?

— Учора до мене приходив.

НЕ ВСЕ ВІДОМО

Жінка до п'яного чоловіка:

— Який дурень дає тобі горілку, що ти три дні підряд приходиш додому п'яний, як свиня?

— Мені ставить кум Петро за будку, яку я зробив його собаці, а який чорт свиню напуває, мені невідомо.

ТОЧНО НЕ ЗНАЄ

— Ганю, де твій Петро працює?

— На митниці.

— Коли він одержує зарплату?

— Точно не знаю.

— Чому?

— Бо він щодня приносить гроші.

ЗАЛЕЖИТЬ ВІД СТАНУ

— Ганю, хто твій Петро за східним гороскопом?

— Коли тверезий, то вівця, а як нап'ється, то баран.

ЗАКОНОПОСЛУШНІ

— Як життя, Петре?

— Дуже добре. Чотири дні підряд гуляв.

— Чому?

— У суботу у мене був день народження, в неділю у дружини, а так як вони співпали з вихідними, то ми вирішили перенести наші домашні свята на понеділок і вівторок.

ПЕТРО НЕ МАЄ

— Петре, у тебе є колорадські жуки на городі?

— Нема.

— А що ти для цього робив?

— Не садив картоплі.

Почув і записав Іван МАРТИШКО.

м. Мостиська на Львівщині.

ДРУЖЕ ПЕРЧЕ!

Минулого року після закінчення жнив жителів Харківщини запевнили: «Будемо з хлібом! Вистачить до нового урожаю!»

А в цьому — у нашій області хліб подорожчав більше, ніж удвічі. Кажуть, що підскочила ціна на житнє борошно. Невже селяни вирішили таким робом поправляти свій бідненький бюджет? Ні. Вони продали своє зерно, виявляється, майже задарма відразу після жнив, щоб розрахуватися з боргами. А їм і нам тепер продають той хліб утридорога.

М. ЛОПАТЕНКО.

м. Харків.

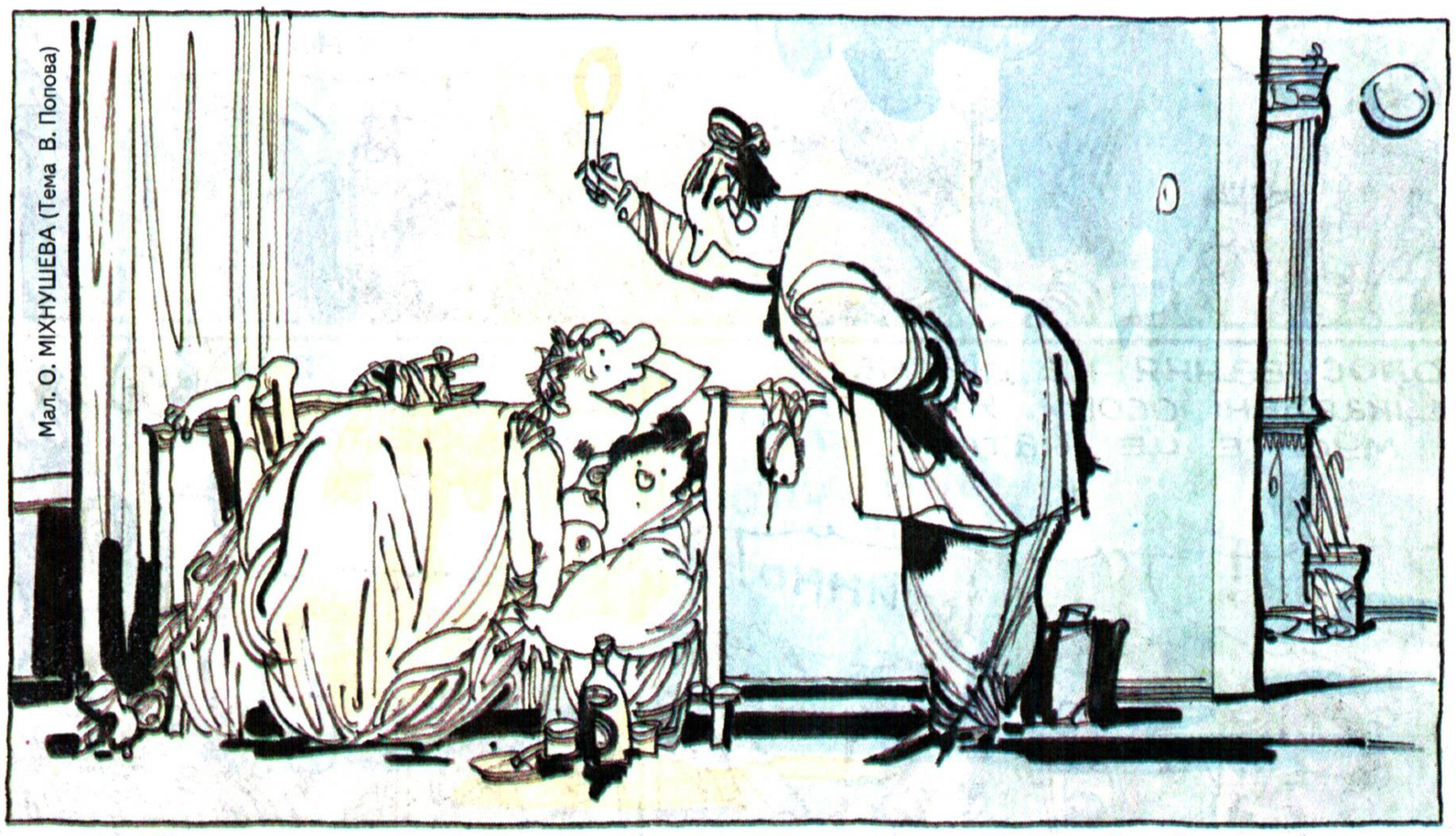

Мал. О. МІХНУШЕВА (Тема В. Попова)

— Ти ж сама знаєш, світло ввечері відключають. От я тебе з нею і переплутав...

Вітаємо ювіляра!

Відомого письменника, перекладача, професора, нашого одноперчанина Юрія ШАНІНА з першим 70-літтям!

Дружній шарж
О. МОНАСТИРСЬКОГО

АТЛЕТИ І ПОЕТИ

Давні греки, як відомо, започаткували і впродовж дванадцяти століть регулярно святкували не лише Олімпійські, але й Немейські, Істмійські, Піфійські та інші неповторні свята. І змагалися там не тільки атлети, але й поети, музиканти, співаки, танцюристи і навіть герольди.

Змагання по-грецьки — «агон». Автор цих рядків чимало років досліджує агоністичну поезію еллінів. Виявляється, у еллінів були і недоліки (як у всіх людей)! Античними поетами створювалися епіграми, присвячені як переможцям, так і тим, хто не спромігся здобути заповітну нагороду й навіть елементарну повагу серед завсідників змагань. Деякі переклади свої пропоную читачам «Перця».

Юрій ШАНІН.

ЛУКІЛЛІЙ
(I ст. н. е.)

Кулачному бійцю Авлу

Авл, навкулачки боєць, свій Зевесу присвячує череп,
Склавши докупи дбайливо усі кісточки.
Якщо з Немеї повернеться він, то присвятить Кроніду
Всі свої шийні хребці (ті, що вціліли іще).

Бігуну Євтіхіду

Ледь стадіоном чвалав, а як час — до обіду,
В захваті кожен гука: — Он Євтіхід полетів!

Кулачному бійцю Стратофону

Хоч двадцять довгих років Одіссей діставався додому,
Визнав хазяїна вмить Аргос — улюблений пес.
Ти ж за п'ять років боїв, Стратофоне, настільки спотворнів,
Що страшну пику свою в дзеркалі б сам не пізнав.

Кулачному бійцю Клеомброту

Кинув агони кулачний боєць Клеомброт. Одружився.
Вдома ж у нього тепер Олімпійські є ігри й Немейські!

Більше своєї дружини, аніж суперників грізних
Бідний боїться: дихне лише,— б'є баба люта!
Про перемоги колишні забув, бо в змаганнях родинних
Не здобуває вінків... Скільки поразок зазнав!

Бігуну Еразистрату

Все сколихнув навкруги землетрус надпотужний.
Тільки тебе, наш бігун, розворушити не зміг.

НІКАРХ
(I ст. н. е.)

Бігуну Харму

Хоч із п'ятьма на дистанції довгій змагався ти, Харме,
Фінішувати однак сьомим бігун примудривсь.
З приятелем-глядачем забалакавсь атлет непоспішний.
П'ятеро друзів було б, став би дванадцятим Харм.

АНОНІМ

Бігуну Периклу

Незрозуміло: стоїш чи біжиш? Взяв вінка переможець.
Всі розійшлися. А ти тільки стартуєш, Перикл!

Мал. Р. САХАЛТУЄВА (тема А. Василенка)

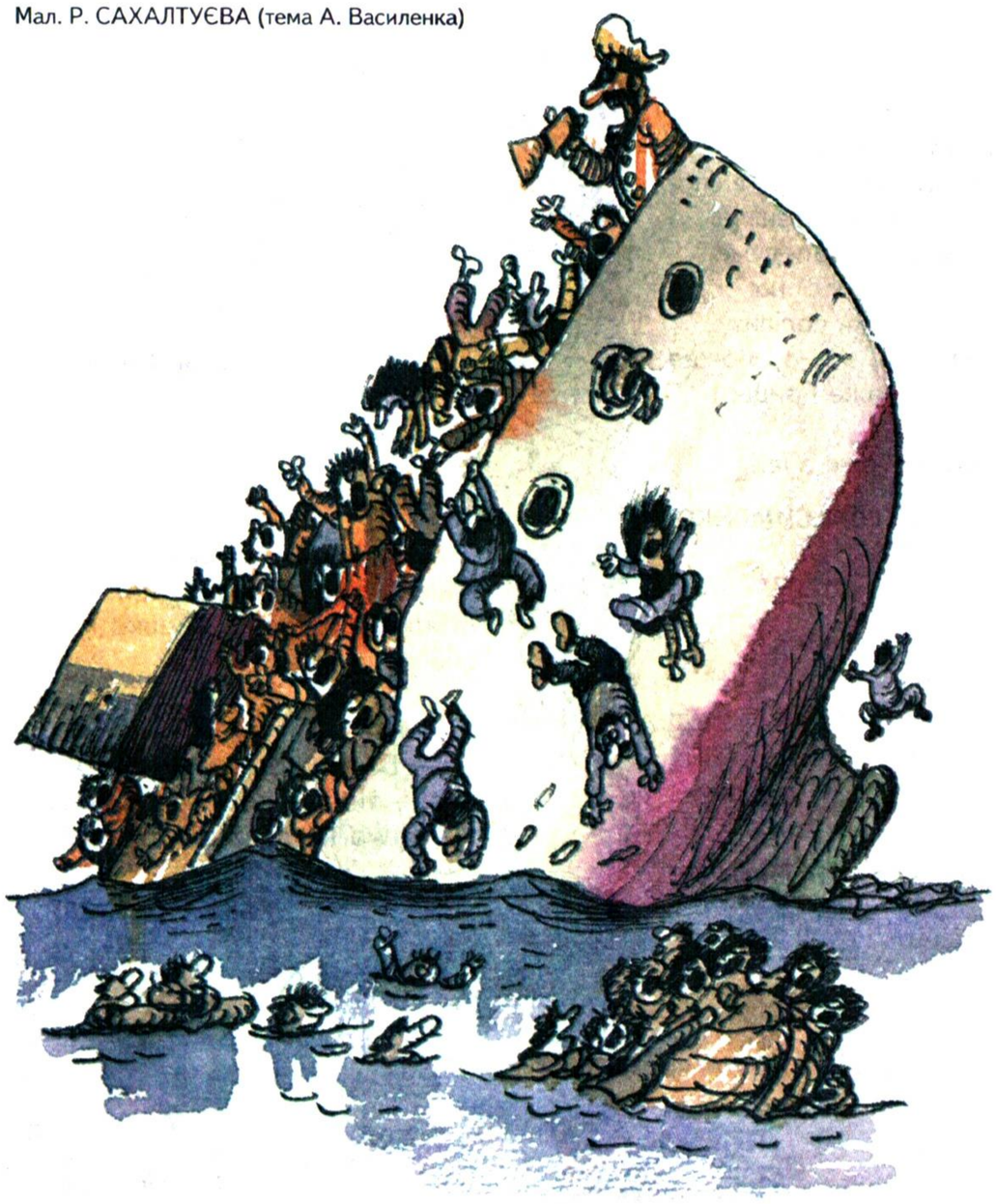

— Ситуація змушує нас піти на дно. Але я вірю в ті часи, коли ми з вами ще будемо долати океанські простори!

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

— А щоб твій город градом вибило!

Мал. В. АДАМОВИЧА

Мал. А. АНДРЕЄВА

Сторінка для дітей

Перченя

Сторінка для дітей

НАДІЙНИЙ БУДИЛЬНИК

Як не хочеться Оксанці
Уставати рано-вранці,—
Ще такий солодкий сон,
Ніжить, наче лоскотон.
Ще побути б із хвилину
Під м'яким крилом перини,
А тоді, нехай їм грець,
Бігти в школу навпростець.
Та «будильник» є у хаті,
Не дозволить їй проспати,
Він своїм гучним «гав-гав»
Геть солодкий сон прогнав
Із перини і подушок...
Це Оксанчин пес-Пушок.

Олесь ЛУПІЙ.

ХТО?

Сів осел на візок, узяв віжки:
— Не ходитиму більше
я пішки
Через гори, ліси і мости!
Тільки...
хто мене буде везти?

Марія ПОНОМАРЕНКО.

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

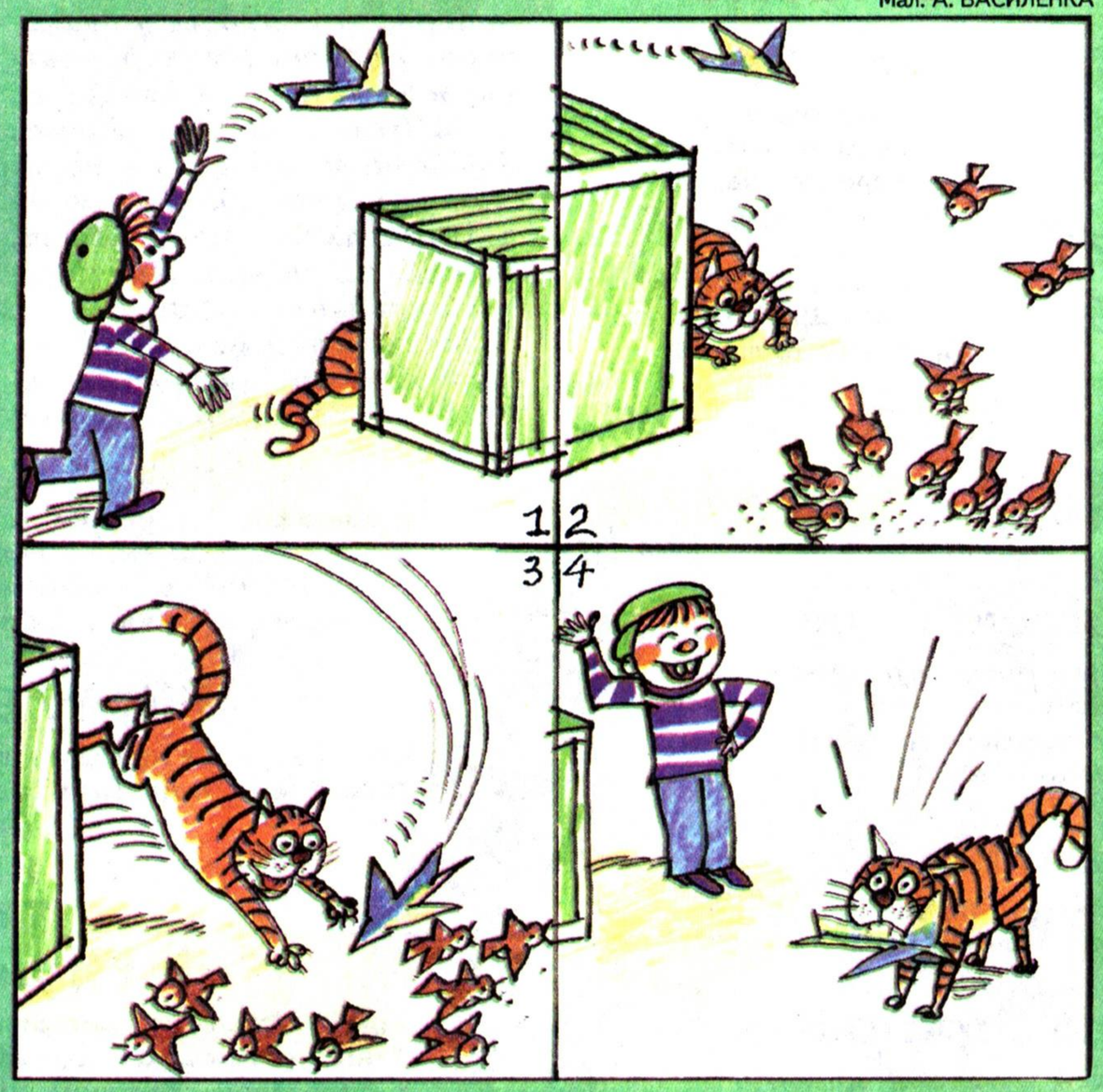

ЗАЗДРІСТЬ

В зоопарк Юрко і тато
У неділю вдвох ходили.
Ох, і звірів там багато:
Зебри, мавпи, крокодили...
На жирафу височенну
Юра заздрісно дивився.
— Мати б шию отакенну,
То ніколи б не втопився...

ЗАГАДКА

Є дві шубки
В цього звіра —
Взимку біла,
Влітку сіра.

(Заєць)

Дід Василь КРАВЧУК.

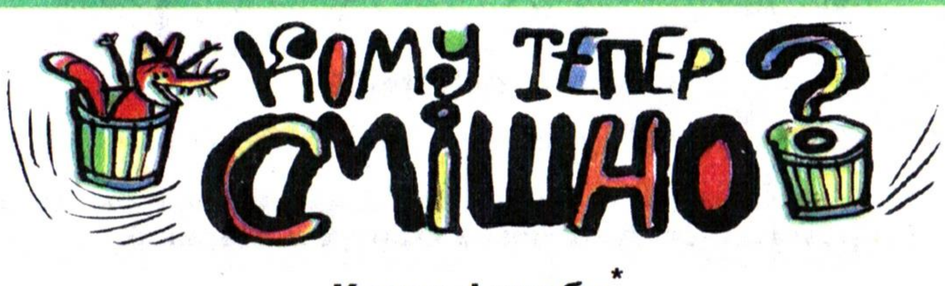

Казка фульбе*

Одного спекотного дня прибрів лис до колодязя: дуже йому пити захотілося. Так захотілося, що далі нікуди. А в тому колодязі на барабані накручувалося дві вірьовки. І на кожній — по відру. Коли одне опускається, друге витягується з водою.

Стрибнув лис у порожнє відро — і воно зафуркотіло донизу.

Напився лис води, погладив животика:

— Красота! Як тут гарно! Сонце не пече! Прохолода...

Сидів він у колодязі, сидів... Відчуває, що вже й холодно. Уже й зуб на зуб не попадає. Отак і день закінчився. На небі засяяли зорі, виплив із-за хмар місяць.

І тут до колодязя підійшла гієна. Заглянула і побачила там лиса.

— Ха-ха-ха!— засміялася гієна.— Лис в колодязь заліз, а вибратися не може! Що, водички напитися захотілося?

А в цей час місяць пропливав над колодязем. І його відображення з'явилося у воді.

Лис зітхнув і каже:

— Яка там водичка?.. Тут я круг сиру знайшов. Половину з'їв, а другої половини не подужаю. Можеш забрати її собі.

— А як же мені спуститися?

— Сідай у відро і — мерщій сюди!— гукає лис.— Бо поки ти там тупцюватимеш, у мене може з'явитися апетит... З'їм і другу половину.

Стрибнула гієна у відро і воно «поїхало» вниз. А відро, в якому сидів у колодязі лис, піднялося вгору.

Отак вибрався лис на волю.

Заглянув він у колодязь і сказав гієні:

— Ну що, посміялася з мене?! Їж тепер «сир» і запам'ятай, що сміється той, хто сміється останнім.

Переповів М. ДРУЗЯКА.

* *Фульбе — народ в Африці.*

НЕ ЛЕЖИТЬ

— Як тобі не соромно, Світланко?— каже брат.— Ти вже годину тому повинна була встати і допомогти бабусі по господарству. А ти ще й досі лежиш у ліжку.

— Я вже не лежу,— озвалася Світланка.— Я вже сиджу.

РОБОТИ ПОМЕНШАЛО

— Мамо, почитайте мені казку,— просить Гриць.

— Ой синку, почекай,— відповіла мати.— Почитаю пізніше, бо зараз нема коли. Роботи дуже багато. Треба і картоплі на борщ начистити, і пиріжки поліпити.

— А пиріжки, мамо, можна й не ліпити,— каже Гриць.

— Чому?

— Я начинку вже з'їв...

Микола ГЕРАСИМЕНКО.

ДЛЯ ЧОГО НОГИ

— Дмитрику, скільки ніг у кішки?

— Дві — щоб бігати, і дві — щоб гальмувати.

ЯК БАБУСЯ

Петрик лягає спати. Мама питає у нього:

— Тобі почитати на ніч казку?

— Почитай.— Каже Петрик.— Тільки своїми словами, як бабуся.

Василь ВЕРБЕЦЬКИЙ.
смт Кіровське,
Крим.

ТЯЖКО БЕЗ ЖУЧКИ

Мама звертається до п'ятирічної Маринки:

— Підеш зі мною на город?

— А що ми будем там робити?

— Посадимо ріпку.

— А як ми витягнемо її, коли виросте? В нас же немає ні Жучки, ні мишки...

Віктор РЯБУХА.
с. Майдан
на Донеччині.

ЗАСЛУЖИВ

— Галинко, половину апельсина ти повинна дати мені!— настійливо доводить Мишко меншій сестричці.

— А то чому?!— дивується дівчинка.

— Бо якби я тебе не скривдив — ти б не розплакалась: отже, мама не дала б тобі апельсина...

Борис СЛЮСАР.

РЕБУС

Хто правильно розшифрує ребус, той прочитає українське народне прислів'я.

Склав М. ДІБРОВА.

ЧЕРГА

«...Генеральний прокурор відзначив... що грішних депутатів в українському парламенті немало. Михайло Миколайович нагадав, що в законодавстві України є поняття явка з повинною. Якщо, наприклад, депутат прийде в Генеральну прокуратуру і зробить заяву, що у нього є рахунки, на яких знаходиться кілька мільйонів викрадених у народа грошей, дасть обіцянку перераховувати ці гроші до держбюджету і пообіцяє, що «більше ніколи в житті так робити не буде», то Генеральний прокурор України міг би взяти на себе відповідальність і закриє цьому депутату шлагбаум до в'язниці. Для того, розумієте, щоб використати цей приклад для інших».

(Газета «Аргументы и факты» в Украине № 18).

Приходить у понеділок Генеральний прокурор на роботу, а в приймальні нар-о-о-о-оду! І усі — депутати!

— Що трапилося!— здивувався Генеральний.

— Каятися у гріхах прийшли.

— Так це в церкву.

— Ні, у нас інші гріхи. Ті, про які ви говорили. Прийшли з мільйонами.

— Так вас тут більше, ніж у моєму списку.

— А ми свідомість проявили. Совість почала гризти. Прийшли і ті, що мало вкрали. Бо, подумали, ненька Україна в біді. Якщо загине, то де ми, бідні, й красти будемо.

— Ну, гаразд, заходьте,— сказав Генеральний прокурор.— Тільки не всі зразу.

Що тут почалося! Кожен з депутатів намагався прошмигнути до Генерального першим. Така катавасія здійнялася!

— Ну ми ж культурні люди,— нарешті сказав найкультурніший депутат.— Чого ото будемо двері ламати? Давайте організуємо чергу. Треба тільки визначити: за яким принципом.

— Давайте за зростом!— запропонував найдовголетесіший.

— Тут не армія!— заперечили йому.

— Перші йдуть, у кого прізвище закінчується на «о». Ми патріоти і маємо право здати свої мільйони першими.

— Товарищі! Давайте оставім патріотізм в парламентє. В Прокуратурє всє равни. Тем болєє в Генеральной.

— Давайте по-чесному: хто більше вкрав, той і йде першим.

— А хто більше?

— Я!

— Ні, я!

— Та що ти там вкрав? Воно тобі само з неба впало. А мені треба було таку операцію провернути! Ти знаєш, до кого я ходив?

— До кого?

— А не скажу. Ще й тобі захочеться.

Одне слово, тут таке здійнялося. Той того за петельки, а той — кулаком... Аж прокинувся депутат Х. Озирнувся: сидить він у парламенті. На сесії.

Запитує сусіда:

— Ти в Генерального прокурора вже був?

— Ні.

— А я тебе там бачив. Значить, слава Богу, приснилося. Перехрестився депутат Х. та й знову задрімав. Солодко, солодко.

Михайло ПРУДНИК.

Мал. О. КОХАНА (тема Ю. Іщенка)

— Але ж кажуть, літати сьогодні ризиковано!
— Не хвилюйтеся, ми будемо летіти низенько-низенько.

Друже Перче!

До 55-річчя Великої Перемоги щодня слухав я по радіо рекламу про те, що Золотоніська парфумерно-косметична фабрика підготувала нову «ароматичну колекцію» одеколонів. Мабуть, правильно зробили в Золотоноші, що згадали про цю славну дату. Але ж і над назвами для своїх виробів треба було подумати. Якщо «Весна перемоги» і підходить, то від назви «Ніхто не забутий, ніщо не забуте» стає не по собі.

Я, наприклад, не уявляю, як флакон з такою назвою можна вручити чи подарувати фронтовику.

О. ВАКУЛЕНКО.

м. Київ.

Мал. Р. САХАЛТУЄВА (тема О. Кохана)

ЛітЕратурні ПародІЇ

ЯКЩО В ПЛЯШЦІ НА ДНІ

І пляшка почата,
І серце на чатах...

(Борис Боровець, Зб. «Голос трави»).

Вже друга почата,
І серце на чатах.
Поезія — мука, скажу.
Як рими не зрушу,
Признатися мушу,
За третьою вже побіжу.

Леонід КУЛІШ-ЗІНЬКІВ.
с. Кричильськ
Сарненського району
Рівненської області.

ПРОЗРІННЯ

А ці стовпи, чого вони стоять?
(Микола Рачук, «Стослов»).

Десь, може, місяців зо п'ять
Б'юсь над загадкою єдиною:
Чого оті стовпи стоять
Куди не їдеш Україною?..
І раптом спалах у мізку:
Для забезпечення зв'язку!..

Сергій КОВАЛЬ.

МАЙСТЕРНЯ ПІД КОВДРОЮ

Звідки беруться вірші?..
Тільки ми знаємо, що їх роблять
чоловік і жінка...
Немає світла — долі ходять пішки.
Під ковдрою поети: ти і я...
Сергій Дзюба.

Не дуже знаю, як це роблять інші
(Про це, можливо, знає тільки Бог),
А ми щоденно робим свої вірші
Під ковдрою — з дружиною удвох.

Вона, до речі, в мене поетеса —
Красива жінка і гаряча кров.
Дорідні стегна і казкові перса
На вірші надихають — будь здоров!

Тому, як тільки світло вимикаю
Питаю зразу: — Люба, почнемо?..
І з нею в ліжку риму я шукаю.
і робимо, аж поки поснемо.

Скажу відверто: це приємна справа —
Працюємо удвох, аж гай гуде.
Книжки з'явились і приходить
слава,—
Уже й в газетах розголос іде....

Віктор ДЗЮБА.

СКАНВОРД

ВІДПОВІДЬ НА РЕБУС, ЯКИЙ НАДРУКОВАНО У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОР. «ПЕРЧЕНЯ»

Під час зливи і в хаті не працюється.

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 5

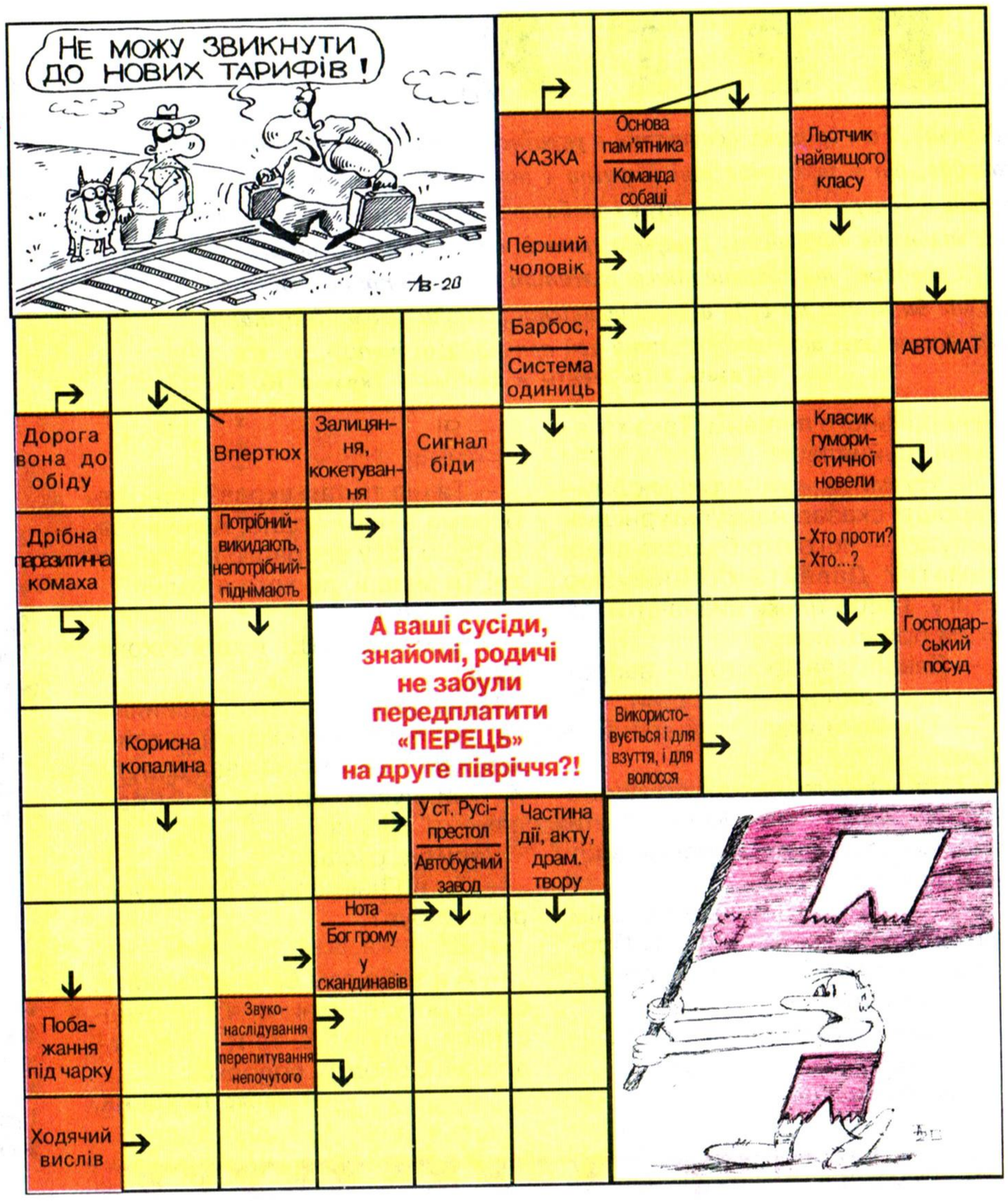

Страшне перо не в гусака...

«Перелік продуктів, які дозволяється передавати хворим: молоко, сир, мило, зубний порошок».

(Із оголошення в лікарні).

Надіслав Степан СОЛОДУХА.

м. Головне на Волині.

«Історичною лічностю називається — людина яка двигає історію вперед і назад».

«Він завжди зміцнював своє здоров'я на дошці з цвяхами».

Надіслав Юрій САВЧУК.

«Складне речення — це таке речення, в якому думка закінчилась, а ти все пишеш і пишеш».

«Отело розізлилося і задушило Дездемону».

Іноземний гумор

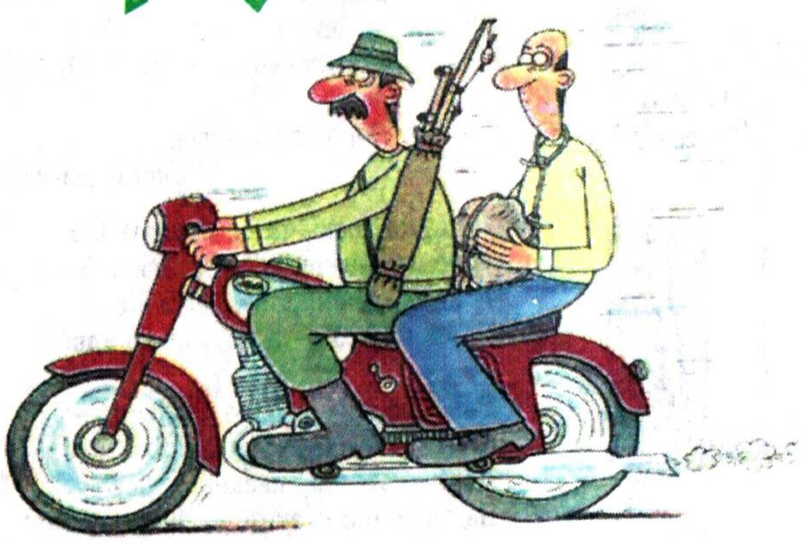

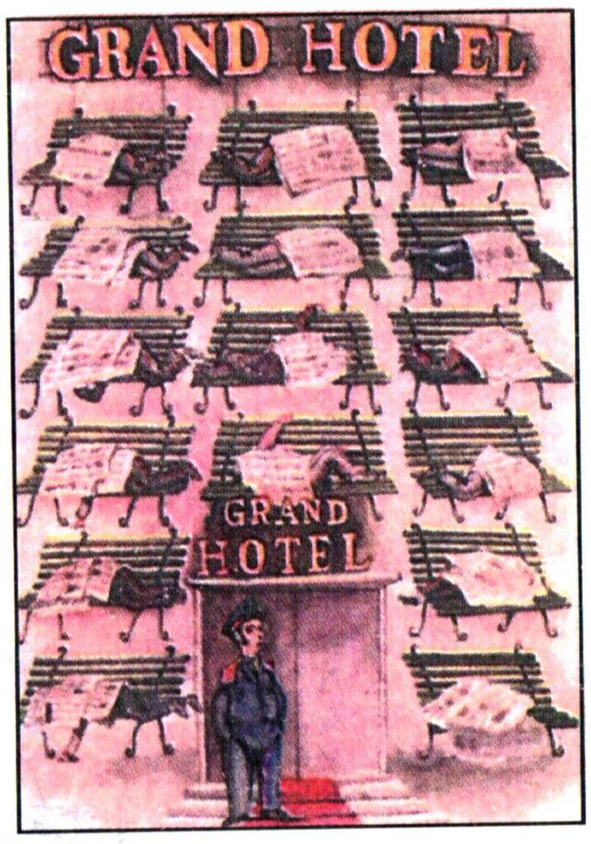

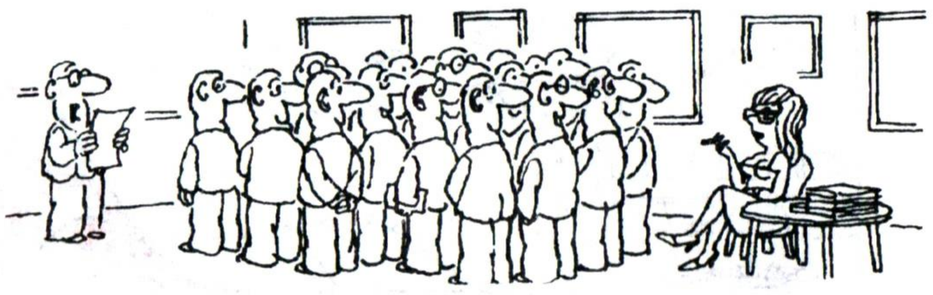

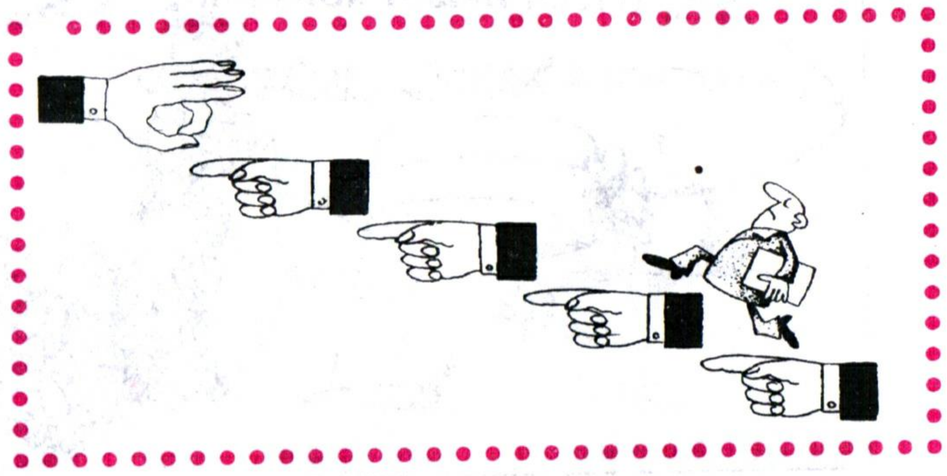

Віола МАРКОНІ

РАДІЙТЕ, ВИ ВІЛЬНІ!

— Ви вільні.

— Спасибі, сеньйоре.

— Ви вільні.

— Дякую.

— Ви зовсім вільні й можете іти куди завгодно і говорити що хочете.

— Велике спасибі, сеньйоре.

— Чому ви не кажете того, що хочете?

— Я вже сказав.

— Що сказали? Я ще нічого не чув.

— Я сказав — велике спасибі.

— Цього мало. Ви можете йти куди завгодно, пританцьовуючи і стрибаючи від радості у зв'язку з тим, що ви можете говорити все, що завгодно.

— Я пританцьовую.

— Низько пританцьовуєте. Ви маєте право високо підстрибувати, щоб усім було видно, що ніхто не заважає вам пританцьовувати від радості. Ось так, це вже краще.

— Скажіть, будь ласка, сеньйоре, а я не можу ненадовго перестати пританцьовувати від радості й перейти на спокійний крок? Бо я трохи захекався.

— Хвилиночку. Я мушу заглянути в інструкцію. Так, примітка до статті шостої: «Від радісного пританцьовування звільняються особи, що страждають на ускладнення від ревматизму».

— Дякую, дуже дякую. Хоч перепочину...

— Не смійте переходити на крок — ви ще не пред'явили довідки про ревматизм!

— Пробачте, сеньйоре, я не знаю, хто ви...

— Я інструктор по навчанню населення користуватися необмеженою свободою.

— Спасибі, велике спасибі. А скажіть, сеньйоре інструкторе по навчанню, я можу...

— Не можете. Не відволікайтеся. Стрибайте від радості. Вище! Іще вище! Щоб усі бачили!

Переклад з іспанської В. СИДОРЕНКА.

«Цей твір написаний у бубліцистичному стилі».

«Микола Джеря підпалив колгоспну солому на току і втік».

(Із учнівських творів).

Надіслала
Олена ПЕТРЕНКО,
вчителька.

м. Лозова.

«У вівторок контрольна перевірка системи опалення. Мешканцям верхніх поверхів потрібно спустити повітря».

(З оголошення).

«Він був невеликого росту, а очі у нього були сірі з вусами».

(Із учнівського твору).

Надіслав
Василь ВЕРБА.

«...Я змушений так пити з великого горя, бо у мене повідрізали все що можна і не можна, у тім числі й газ та світло. Можливо, через це тепер і дружина від мене пішла...»

Надіслав
Олександр ХОДАК.

с. Веселе
на Дніпропетровщині.

КОНКУРС ТРИВАЄ

У четвертому числі «Перця» ми надрукували карикатуру Олега Гуцола: під діжками з вином сидить чоловік, якого розібрало випите, як вовка опеньки. Діжки заткнуто чіпками. А хтось і пияку в рота чопок вставив.

Цього разу в конкурсі взяла участь рекордна кількість читачів. Члени журі довго міркували, кому віддадуть перевагу. Адже дотепних підписів чимало, а переможців треба було назвати лише двох. Тому відібрали найкращі і провели серед них жеребкування. Жереб виявився щасливим для:

Романа КОТА з Ужгорода:
«Приїхали! Станція Чоп!»;
та Ольги СОРОКИ із Славутича (Київщина):
«В кожну бочку по чопочку».

ВІТАЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ!

А тепер придумайте підпис до нового малюнка Олега Гуцола.

На переможців чекають призи!

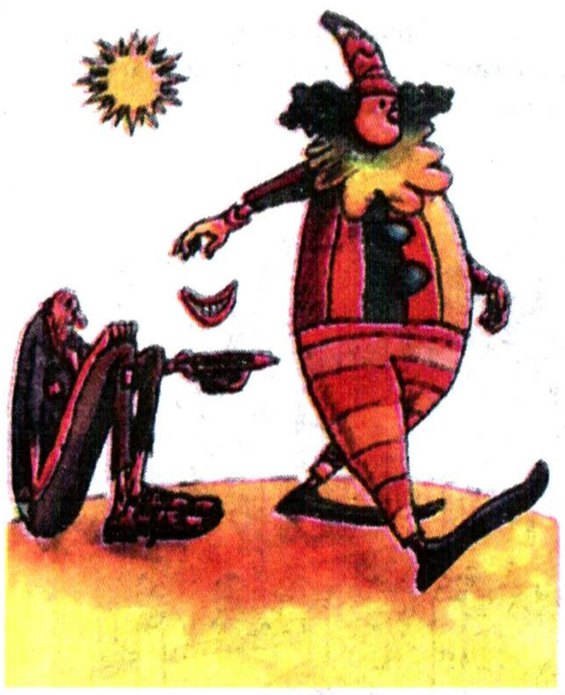

Веселі паралелі

БІЗНЕС

Зустрілися два знайомих, які давненько не бачились.

— Ну, як справи? Чим займаєшся?— запитує один.

— Останні п'ять років на базарі птицею торгував...— відповідає другий.

— А тепер?

— А тепер — ні...

— Чому?

— «Чому», «чому»? Здохла моя птиця...

Є ВИГОДА

Розмовляють подруги:

— Еллен, твій чоловік пам'ятає дату вашого весілля?

— На щастя, ні.

— А чому, «на щастя?»

— Бо я кілька разів на рік нагадую йому про це і щоразу одержую подарунки.

ГАРНА НОВИНА

Боксер програв поєдинок. Сидить у роздягальні весь побитий, очі «запливли», ніс і щелепи переламані... Забігає тренер:

— Білл! У мене для тебе радісна новина.

— Яка?— ледве повертає язиком Білл.

— Я домовився з суперником про матч-реванш. Бій завтра.

ДРУЖИНА

— Алло! Попросіть до телефону директора.

— Директор зайнятий...

— Але я його дружина...

— Усі жінки так кажуть...

ПРОФЕСІОНАЛ

Кат бере сокиру, мружиться, тре очі, а потім звертається до жертви:

— Ану свисни, будь ласка, а то я погано бачу...

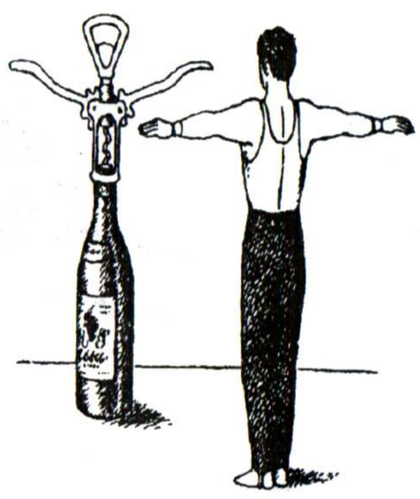

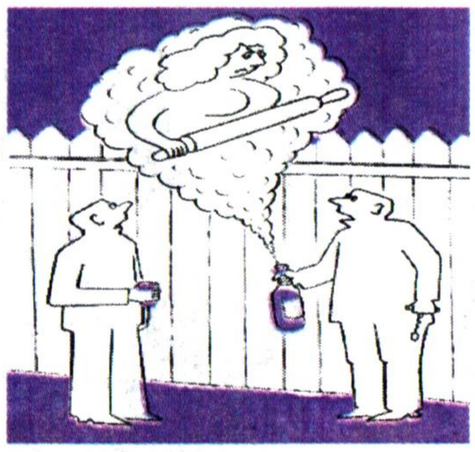

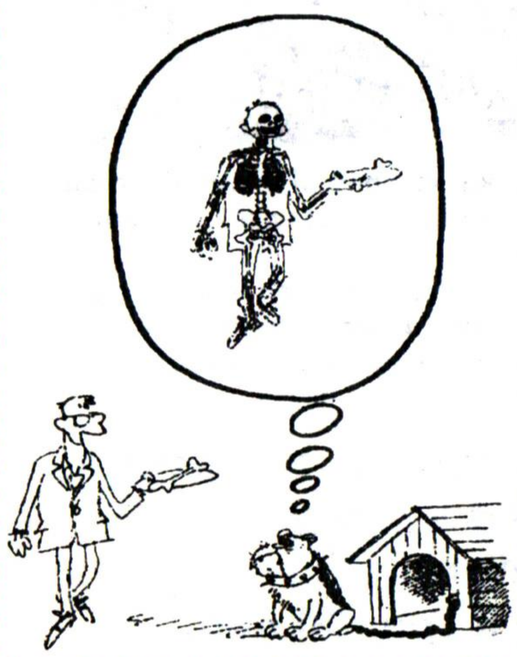

ПЕРЕЦЬ № 6 (1491)

Головний редактор
Ю. ПРОКОПЕНКО.

Редакційна колегія:
А. ВАСИЛЕНКО,
П. ГЛАЗОВИЙ,
Ю. ІЩЕНКО (заступник головного редактора),
О. КОХАН (головний художник),
Д. МОЛЯКЕВИЧ,
М. ПРУДНИК (відповідальний секретар),
І. СОЧИВЕЦЬ.

Засновники:
видавництво «Преса України» та редакція журналу «Перець».

Зареєстровано Держкомітетом по пресі України. Свідоцтво КВ №736 від 20.06.1994 р.

Видавництво «Преса України».

Редакція не завжди поділяє думку автора. Листи, рукописи, малюнки не рецензуються і не повертаються. При передруку посилання на «Перець» обов'язкове.

Здано до набору 06.05.2000.
Підписано до друку 31.05.2000.
Формат 70x108 1/8.
Папір офсетний №1.
Офсетний друк.
2,8 умовн.-друк. арк.
14 умовн. фарб.-відб.
4,1 обл.-вид. арк.
Тираж 20320 прим.
Зам. 0110006.
Ціна договірна.
© «Перець» 2000 р.
Видається
з січня 1927 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції:
03047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.

Телефони:
приймальні 441-82-14,
факс 224-35-82,
відділу розповсюдження 441-89-15, 441-89-38,
реклами 441-89-39,
факс 441-89-11,
художнього відділу 441-89-24.

Для телеграм:
Київ Перець.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
03047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.

Індекс 74393.

Мал. О. КОХАНА

— Невже Вам подобається, що Грицько залицяється до вашої дочки? Він же відсидів за крадіжки три роки!
— Тю! А мені казав, що тільки півтора...

Мал. В. ШИРЯЄВА

Герасим: «Гей там, на кораблі! Собачку на борт не візьмете?»

Мал. В. АДАМОВИЧА

Мал. В. ЧМИРЬОВА (тема О. Кохана)

— Ти ж казала, що він багатий!
— Нічого подібного! Я тільки зауважила, що він має більше грошей, ніж розуму.

Мал. О. КОХАНА

— Я хотів би бачити голову сімейства.
— Зачекайте трохи, татко з мамою якраз це з'ясовують...

Мал. В. КАПРЕЛЬЯНЦА

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

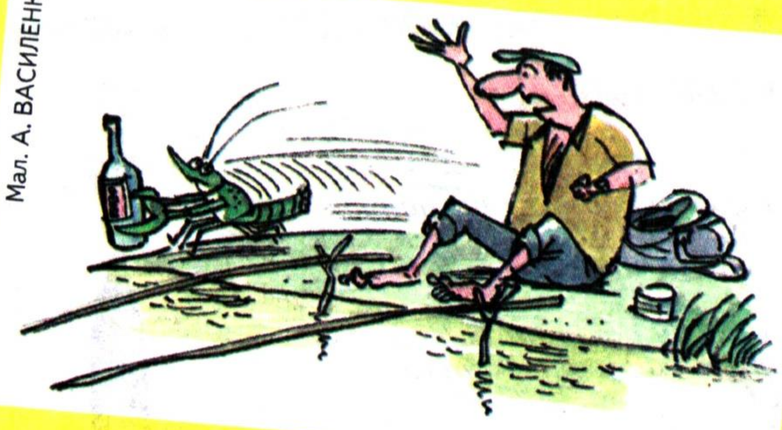

Мал. О. КОХАНА

— Люська не хоче зі мною гратися, бо у нас немає «Мерседеса» і двоповерхової дачі!
— Ну, «Мерседеса» до наших двох «Фордів» ми можемо докупити, але зносити два поверхи дачі — ніколи!

Мал. О. КОХАНА

— Це ви навчили папугу таких поганих слів?
— Ні! Ми тільки сказали, які слова не можна говорити...

Мал. В. ШИРЯЄВА

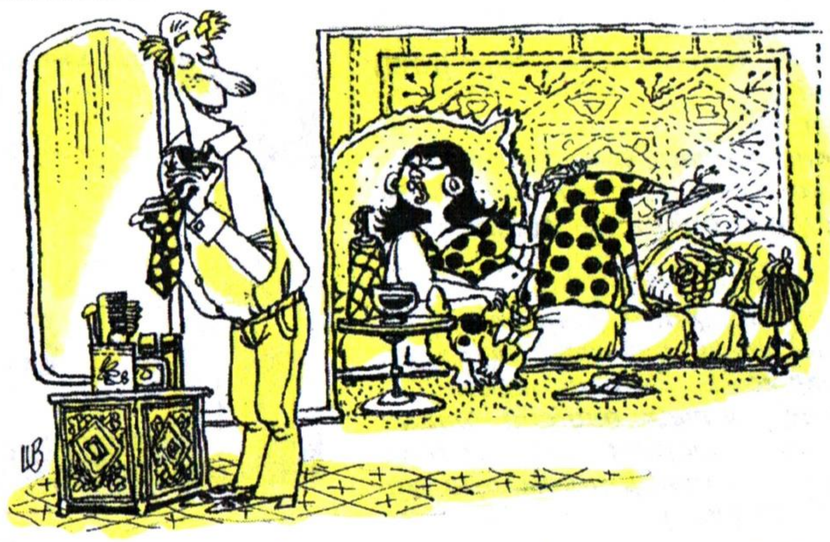

— Люба, то нічого, що я на ніч затримаюся за тим преферансом?
— Та ради Бога! Хто ж тебе за роги додому тягне?!

4820012960675 06

Якщо ви передплатили «Перець» лише на перше півріччя,
не забудьте продовжити передплату.
Це ви можете зробити хоч сьогодні.
Індекс 74393. Передплатна ціна на 6 місяців — 6 грн. 90 коп.
Смійтеся на здоров'я!